

**VSEM BRALCEM
PORABJA
ŽELIMO BLAŽENE
BOŽIČNE
PRAZNIKE
IN SREČNO
NOVO LETO**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 21. decembra 1998 ❁ Leto VIII, št. 25-26

Boži (bi)č?

Smo veseli od pričakovanja?

Božič pomeni - mali Baug, ka je Baug tō biu mali. Če rejsan so prej ništarni prihajali v betlehemske štalice gledat, če mali Jezoš že za istino odi, kak so edni tutnivali. Če bi odo, te bi gnesden mali mlajši, gda se narodijo, tō včasik tackali. Tak pa je *trbej čakati* eno ali dve leti. Na tau, ka se je Baug naraudo, je tō več gezaro lejt *trbōlo čakati*.

V Somboteli so že na začetki decembra božično gorokinčali in vōposvetnili Kralovo ulico (Király utco). Reklame-Galame-Salame... *Mogli bi eške čakati*. Mlejč-na (rimska) cesta na nebi je tō nej tak gratala, ka je žüpan v oblakaj dau vōposvetniti paut, liki se je te vōvožgala, gda so angeli stali na Angelski cesti in *čakali*, ka se Jezoš narodi. Njine dūše so se blisketale *od veseloga pričakovanja*.

Na enaj več stau lejt staraj špitalaj od Smileni sestré etak piše: „*Naša vrata so odprejta, naša srca pa eške bole*.“ Što mā na stežen odprejto srce, tisti nekoga čaka. *Nekoga moraš imeti rad*, pravi slovenski pesnik. V betlehemske štalice je bu-ma mraz biu, tak vejte, nej aukna, nej vrata. Pa tam leži betežna Devica Marija z malim Detetom, malo bi trbōlo zakūriti. Zato je Sveti Jaužef ūšo pastere malo vaugeldja prosit. Tē so takše čemeraste pisove meli, ka so s svojim divdijm lajanjom pa škrpitanjom nikoga nej paullek cuj pistili. Gda je Sv. Jaužef prišo, *so čakali z lajanjom*. Tačas ka je Jezoša oča nej odišo z vaugaldjami. Inda svejta so pri nas v Porabji na sveto nauč brojco,

rastove vejke pa listke lūčali v kūnji pod sto pa tisto vužgali. Pri tom ognji so se segrejvale pokojne dūše, štere so tisto nauč nazaj odile. Kak do se siraute segrejvale, če je *ne čakamo*, če nemamo odprejte naše dve-ri pa naša srca?

Mejmo odprejte svoje dveri pa srce, ka je trnok dosta siraut pa siromakov na tom svejti tō. Zagnimo našoga čemerastoga (dūševnoga) psa tanazaj v pēnsko ūto, če pridejo malo vaugaldja prosit. Rejsan nistarnin pēnsko dē na tom svejti. Malo *počakajte*, prva kak te jim falaute talali pa je s kolom od rama gnali. Leko si od vas žejejo samo eno leppo rejč.

Gda je kmečno gratūvalo pa se je Sv. Držina paščila prauti Betlehemi, je vsakša rauža, mimo štere so šli, začnila cvesti. Bejle lelije, risauske rauže, majkejklinge, spominčice... *Od veseloga pričakovanja*, ka se v paunači narodi sam Zveličiteu...

Če mo nemerno čakali, ka se Malo Dejte narodi na sveto nauč, če mo nemerno čakali na priliko, gda pa gde koma leko podarimo kakšo leppo rejč, nej gvūšno, ka se od toga zveličamo, nej gvūšno, ka do zatoga volo v tom velkom snegej, zdaj ka zvūn pisov mraz tō tak škrpiče, začnile cvesti bejle lelije, risauske rauže, majkejklinge, spominčice...

Gvūšno pa do začnile blisketati prave božične grūškice-dūšice... Naše, vaše in njine.

Jezoš Marija! Pa Sv. Jaužef! Tōren paunauč vōkové! Morem titi, ka *nekake čakam*.

Francek Mukič

Koncert na Ptuj

Mi, ki živimo blizu Monoštra oz. v Monoštru, lahko večkrat uživamo ob koncertih, ki jih prireajo učenci in profesorji Glasbene šole Monoš-

nošter in Jennersdorf. Člani le-tega so učenci in profesorji obeh šol. Monoštrska glasbena šola ima dobre stike tudi z Glasbeno šolo Karol Pahor

koncerte v treh državah.

29. novembra l. 1998 so člani Združenega mladinskega godalnega orkestra obiskali svoje prijatelje na Ptuj. Prijazen sprejem in ogled ptujkega gradu nam bo ostal v lepem spominu. Direktor, gospod Štefan Petek in profesorica, gospa Meta Gregl-Trop sta nas sprejela in pokazala zanimivosti mesta. Zvečer ob pol šestih pa so člani godalnega orkestra monoštrske in jennersdorfske šole začeli s koncertom. Dirigent orkestra je bil Günter Fiedler, solisti pa Rita Nagy, Dóra Kocsis, Judit Vass, ki so igrale na čelo, na klavir sta igrali Barbara Huber in Viktoria Sipos, na klarinet pa Róbert Rápl. Obiska se je udeležil tudi gospod Arányi-Aschner György, bivši profesor konzervatorija v Grazu ter skladatelj mnogih lepih skladb. Nastop je požel velik uspeh med poslušalci. Z zadovoljstvom in z lepimi spomini se bomo vsi udeleženci spominjali srečanja. Prirediteljem se zahvaljujemo za prijazen sprejem in obenem jih vabimo v Monošter v goste ter na nastop v naše lepo urejeno mestno gledališče in v naš Slovenski dom.

Erika Koles-Kiss

ter. Vodstvo in učitelji šole se v zadnjih letih veliko trudijo, da bi učenci, ki obiskujejo monoštrsko glasbeno šolo, postali uspešni glasbeniki. Ta namen jih je vodil, ko so leta 1986 navezali prijateljske stike z Glasbeno šolo v Jennersdorfu, s katero še danes tesno sodelujejo. Na začetku so imeli le nekaj skupnih nastopov, pozneje so pa ugotovili, da bi lahko napredovali, če bi imeli skupni orkester.

Tako od leta 1987 deluje Združeni mladinski godalni orkester glasbenih šol Mo-

na Ptuj v Sloveniji. Od leta 1993 prireajo skupne nastope, obiskujejo drug drugega, med sabo so se spoprijateljili učitelji in učenci. Tudi pri strokovnih vprašanjih si pomagajo. Na IV. evropskem mladinskem glasbenem festivalu so imeli tudi uspešno sodelovanje. Glasbena šola Monošter je na trilateralnem projektu PHARE CBC (Avstrija-Slovenija-Madžarska) pridobila finančno podporo, iz katere so kupili nove instrumente. V okviru projekta so sprejeli, da bodo prirejali

Bogato gradivo za proučevanje

12. novembra 1998 je **Leon Štukelj praznoval 100-letnico rojstva**. O tem dogodku so poročale tako rekoč vse svetovne medijske hiše in o tem dogodku so bili izčrpno seznanjeni Slovenci doma in tujini.

Pisati na široko o tem, kdo je Leon Štukelj, verjetno ni potrebno. Kratko: Leon Štukelj je nosilec šestih olimpijskih kolajn in je najstarejši nosilec zlate olimpijske kolajne na svetu (Pariz, 1924). Poleg omenjenih kolajn je osvojil še 14 prvih, drugih in tretjih mest na svetovnih prvenstvih in gimnastiki. S svojimi sto leti je čil in zdrav in tako rekoč enkrat na leto preleti svet. Je pravi ambasador Slovenije in slovenskega športa v svetu. Za zgodovino pa bodo ostale aktivnosti, ki jih je bil Leon Štukelj deležen doma. Poglejmo najpomembnejše:

- v njegovo čast je bila organizirana na njegov rojstni dan (12. novembra) v njegovem rojstnem mestu

Novem mestu velika državna akademija;

- istega dne je bil veličastni sprejem Štuklja v Novem mestu, ki je bil repriza njegovega sprejema iz leta 1924 pod naslovom "Ave, triumphator";
- v dopoldanskih urah, 12. novembra, so v Novem mestu odprli veliko razstavo o njegovem delu in življenju;
- Rotary klub iz Maribora je mesec dni pred njegovim rojstnim dnevom v Mariboru priredil veliko gala pevsko predstavo;
- Medicinska fakulteta in Fakulteta za šport Univerze v Ljubljani in Olimpijski komite Slovenije so tik pred njegovim življenjskim jubilejem priredili veliki mednarodni simpozij Šport-zdravje-starost. Udeležilo se ga je okrog 150 udeležencev iz 17 držav;
- izšle so knjige Toneta Vrabla (Celje) "Mož treh stoletij", Frančka Jauka (Maribor) "Prvih 100 let", Iva Kuljaja (Novo mesto)

- "Ave, triumphator", Antona Šatulja (Stari trg ob Kolpi) "Sokolova mladost" in monografija Slovenske olimpijske akademije (Ljubljana) "Leon Štukelj - 100 let: 100 slik";
- izšel je koledar za leto 1999 s prvim dnem 12. november Društva Srce; izšla je publikacija "Leon Štukelj - 100 let" Zavoda za promocijo turizma Slovenije; izhajal je podlistek Evgena Berganta (Delo, Ljubljana) Zgodovinski trk v olimpijski orbiti;
- izšle so posebne znamke v njegovo čast;
- izšel je katalog za razstavo, zbornik abstraktov simpozija in revija Šport je namenila njemu v čast posebno prilogo.

Kdo izmed Slovencev se lahko ponaša s tako bogatim jubilejnim gradivom? Zgodovinarji bodo imeli v prihodnje še veliko dela! Zaželimo mu še veliko zdravih let!

Rajko Šugman

Slovenci na avstrijskem Štajerskem Program v letu 1999 bo krojil denar

To pa je tudi najbolj zaskrbljujoče sporočilo z občnega zbora Kulturnega društva člen 7. za avstrijsko Štajersko. Prvo in edino narodnostno organizacijo štajerskih Slovencev bo še naprej vodil Branko Lenart.

Na občnem zboru so bili zadovoljni z delom v letošnjem letu, kajti slavnostno so odprli Kulturni dom - Pavlovo hišo v Potrni/Laafeldu. Hiša je bila sicer obnovljena že lani, od tedaj so organizirali v njej vrsto odmevnih in dobro sprejetih kulturnih prireditev, slovesno pa so jo odprli letos.

Toda ob vzpodbudnem dejanju, s katerim so dobili lepe prostore v svojem okolju, kjer živi največ Slovencev, je denar tisti, ki bo krojil program in delo v prihodnjem letu. Denar za obnovo Pavlove hiše sta prispevali Slovenija in Avstrija, kljub temu pa je ostalo nekaj neplačanih računov. Zato bodo morali denar, ki bi bil sicer zelo potreben pri organizaciji kulturnih, znanstvenih in drugih srečanj, nameniti za poplačilo dolgov.

Kakšen bo odnos Dunaja do štajerskih Slovencev, ali bo v duhu prijaznih besed, izrečenih ob odpiranju Kulturnega doma in na srečanju predsednika zveznega parlamenta dr. Hainza Fischerja in predsednika Slovenije Milana Kučana ali enak kakor prejšnja leta, se bo pokazalo v prvi polovici prihodnjega leta. Zdaj je očitno, da štajerski Slovenci ne bodo imeli svojega člana v manjšinskem sosvetu. Skoraj dogovorjeno je bilo, da se bodo štajerski Slovenci vključili v sosvet s koroškimi Slovenci, vendar so v uradu zveznega kanclerja, po pisanju celovškega Našega tednika, odločili drugače. Tu ne gre za formalnost, ampak je članstvo v sosvetu, povezano ob načelnem političnem priznavanju manjšine tudi z denarjem oz. finančno podporo, ki jo Dunaj namenja manjšinam.

Če bo odnos do štajerskih Slovencev vnovič mlačen tudi iz Slovenije, potem se lahko zgodi, da Kulturnemu društvu člen 7 v prihodnjem letu ne bo uspelo nadaljevati lani začetih in letos nadaljevanih aktivnosti v Kulturnem domu - Pavlovi hiši. To pa bi bilo natančno tisto, kar želijo na deželni in lokalni ravni, v okoljih, ki niso naklonjena štajerskim Slovincem.

eR

OBIŠČITE KOMPASOVE
BREZCARINSKE PRODAJALNE
(DUTY FREE SHOPE)
NA MEJNIH PREHODIH
V HODOŠU IN KUZMI

BOGATA PONUDBA
V HODOŠU TUDI PRODAJA
ZA FORINTE
ODPRTO VSAK DAN
OD 8. DO 20. URE

VESELE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
BRALCEM PORABJA IN
SLOVENCEM NA
MADŽARSKEM

Štenjé

Pesmi štirih: Zlobec-Pavček-Menart-Kovič

Štirje slovenski pesniki so 1953-oga leta vödali svoje pesmi v knjigaj: *Pesmi štirih*. Ciril Zlobec se je naurado na Primorskem, Tone Pavček na Dolenskom, Janez Menart i Kajetan Kovič pa na Štajerskom.

Ciril Zlobec se v svoji pesmaj spomina tisti cajtov, da je biu mali pojbiček, mladi legen.

Mladost

S smehom svojih neukročenih let razmaknem vsako jutro sive hiše naše tesne ulice da preko nje se s pločnika na pločnik vžboči silni slavolok visokega neba.

Moj mladi smeh v veselem valu izpira umazanijo z ulice, in kamor stopim, pot je čista: blata in prahu nogé mi ne poznajo.

Kaj mi mar, če za menoj ta val uplakne, če umazanija vrne se na pot

in se te stare, sive hiše stisnejo spet skupaj in kot zlobne starke

šepetajo za menoj: Kam? Kam? Kam?

Nikamor! Kajti, če se le obrnem, s smehom svojih neukročenih let razmaknem spet te stare, sive hiše in prek ulice bo s pločnika na pločnik spet se bočil sinji slavolok visokega neba.

Fiatalság

Fékezhetetlen éveim mosolyával széttolom minden reggel szűk utcánk szürke házait, hogy e tágasságban az egyik járdától a másikig érhessem a magas égbolt roppant diadalíve.

Ifjú nevetésem vidám hulláma lemossa az utca szennyét, és akárhova lépek, tiszta az út, sarat, port lábam nem ismer.

Mit érdekel, hogy utánam belopózik újra az a hullám, szennyes lesz megint az utca,

s az öreg, szürke házak ismét összébbr szorulnak, és suttogják utánam

gonosz vénasszonyokként: Hova? Hova? Hova?

Sehova! Mert ha visszafordulok, fékezhetetlen éveim mosolyával széttolom ismét a sok öreg, szürke házat, s az utcán át az egyik járdától a másikig felépül megint a magas ég fénylő diadalíve.

(prevod: Dezső Tandori)

Tone Pavček je piso prausne pesmi o človeškom življenji pa dosta pesmi za mlajše tō. Najbole radi majo mlajši njegove knjige, štere majo naslov: *Čenčarija* (Klajfe). V ednoj pesmi tō tau piše, ka lidge nūcajo prausne reči: krū, ljubezn, dobrauta, golaub, mravla ptt.

Preproste besede Egyszerű szavak

Treba je mnogo preprostih besed, kakor: kruh, ljubezn, dobrola, da ne bi slepi v temi vaksötétben, na križpotjih zašli s pravega pota.

Treba je mnogo tišine, tišine zunaj in znotraj nas, da bi slišali glas, tihi, plahi, pojemajoči glas golobov, mravelj, ljudi, src in njih bolečine sredi krivic in vojsk, sredi vsega tegá, kar ni kruh, ljubezn in ne dobrota.

Egyszerű szavak kelleneek most, mint kenyér, jószág, szeretet, nehogy eltévedjünk a

ha keresztúthoz érünk.

Csönd kell most, hatalmas csönd, odakint, idebent, hogy a hangyák, galambok, emberek gyöngé, veszendő hangjait kihalljuk, a ragaszkodó szívek neszezését a bűnök és a háborúk zaja közül, mindama dolog közül, ami nem szeretet, jószág, kenyér.

(prevod: Magda Székely)

Janez Menart piše o prausni lidaj, šteri niso zadovolni s svojim življenjom, ka se z njimi vsikder samo lavo godi. Tau je prej bilau njim dano, osojeno, prauti toma nika ne morejo.

Sončni zahod Naplemente

Dobra, črna senca križa čez gomilo pada. Zvrnjena leži ob grubu rjasta čelada.

Skozi luknjo v njej bled žarek tiho lije vanjo, kot da kaže: tule šla je krogla skoz lobanjo.

A sírdombon egy fakeszt sötét, hosszú árnya ráesik a halott harcos rozsdás sisakjára.

A kis kerek résen átüt a nap rőt sugára. s mutatja: a gyilkos golyó útját merre járta.

(prevod: Zoltán Csuka)

Kajetan Kovič je v mladi lejtaj takše pesmi piso, v šteraj se je žaurdjo zavolo nesrečne ljubezni, lagvi cajtov, lagvoga sveta in lüstva. Kisnej je pa dosta lejpi pesmi napiso za mlajše (napril. *Moj prijatelj Piki Jakob, Maček Muri, Zmaj Drendaj*)

Psalm

Blažena nerazumnost živali, ločena od besed, ki so dane človeku, da se z njimi do nesporazuma zastrupi.

Blažena skupna tema črede in samotarjev pred podobo sveta, ki je ne meri duh, ampak čuti, začuden nad stvarmi. Blažena, ker si onkraj zlega in dobrega zajezena v nagon, ki ti vlada in sodi in ti odmerja korak in izbira družico za noč.

Blažena, ker še tisti, ki jim je dana beseda, tvoje blaženstvo čutijo in hrepenijo v svojega bitja nezavestno temo.

Zsoltár

Áldott az állatok értelmelensége,

melyet nem mérgez félreértéssel

az embernek megadatott szó.

Áldott a csordák és remeték közös sötétje,

melyben a lélek nem fejtegeti a világot,

csupán a dolgokra ámulva, megérzi.

Áldott e megérzés, mert túl a rosszon és a jón

az ösztöne vésődik, mely urad és ítélőd,

mely lépteidet kiméri és kijelöli éjszakára a párod.

Áldott, mert még akiknek a szó megadatott,

azok is érzik és sóvárogják a te üdvöd,

lelkiismeret nélkül lényük sötétjében.

(prevod: István Tótfalusi)

Marija Kozar

Zimski utrinki

V 60. in 70. letih so bile še »prave« zime. Porabske vasi so bile pokrite z debelo snežno odejo od novembra pa tja do februarja, marca. Zimske radosti niso bile omejene le na redke dneve, kot se to rado dogaja v zadnjih letih. V tistem času smo imeli vsi enake sanke, eni celo doma narejene smuči. Sankali smo se na »Djergonom brejgi«. Ta »brejg« je bil zelo strm. Vsaj kot otrok sem ga doživljala tako. Mi smo se brez strahu spuščali po tem griču in smo nešteto krat pristali v potoku, ki je tekel nedaleč od vznožja griča. Domov smo šli šele takrat, ko smo bili popolnoma mokri, premraženi in nemalokrat čisto plavi od udarcev. Kljub hudemu mrazu in pomanjkljivi obleki in športni opremljeni smo neizmerno uživali.

* * *

Zdaj pa gre zares in Ljubljana res postaja iz minute v minuto bolj bela, kajti sneži že od jutra. Ob takem sneženju me obdajajo spomini na tiste čase, ko sem še živela v Porabju. Bilo je, če se ne motim, l. 1985 ali l. 1986, ko je neko nedeljsko noč zapadlo približno pol metra snega. No, o tem, da bi šli v službo, sploh ni bilo govora, saj avtobusi niso vozili. Takrat se ljudje pozimi (še) niso vozili z

avtomobili, ni bilo ne terenskih vozil, ne zimskih gum in verig. Avtomobili so počivali v garažah, moja Škoda pa v skednju. Z mammo sva šli v vas, opremljeni z lopatami. Odmetavanje snega (takrat so ljudje še odmetavali sneg od hiše do hiše) je bilo naporno. Cela vas je bila na nogah. Z mammo sva šli k »Djauklinim«, z Marijano sva celo telefonirali (iz edinega telefona pri vaškem kulturnem domu) v monoštrski Kulturni center, da naju ne bo v službo. Pri njih se je zbrala cela družina in smo kramljali v topli kuhinji ob vgrajenem štedilniku. Domov grede sva z mammo šli v trgovino po zaloge, kajti nihče ni vedel, koliko časa bomo odrezani od sveta, od civilizacije. Od trgovine grede sva se oglasili še pri neki družini, tam so bili ravno tako vsi zbrani v kuhinji. Skratka, bilo je čudovito. Čas se je ustavil in bili smo kot ena velika družina. Vsi smo bili navadni ljudje in nič drugega. Hoja domov je trajala dolgo, bila sem čisto premražena, toda v srcu mi je bilo toplo. Ne vem, zakaj, toda vsakič, ko močno sneži, se spominjam tega snežnega ponedeljka in sem neizmerno zadovoljna, da sem takrat doživela lepoto narave in toplino ljudi.

Kaj je to? Leta? Domotožje? Oboje?

* * *

Gledam skozi okno in opazujem otroke, ki se s plastičnimi »lopatami« hlabro spuščajo na umetnem gričku, na skupnem dvorišču.

Ne vem, zakaj, toda pred mojimi očmi se pokaže »Djergoni brejg«, zasnežena sakalovska, porabska zimska idila in me stisne pri srcu, z lo se zavem, da današnji mestni otroci v kombinizonih in z lopatami nikoli ne bodo doživeli zime na način, kot sem jo jaz.

KMH

Ljubljana, 10. december 1998

Pismo iz Sobote

Svejtki in kakši dar tō

Na, že sam palik ge med vami. Če se pitate zakoj, te vam včas vōovadim. Tou je pa zatou, ka je moja tašča Regina, trno čedna ženska, trno čemerna ženska gratala. Takša pa je gratala zavolo toga, ka je, kak se ške spoumnite, bila betežna, nej vam je mogla napisati pisma in je zavolo toga ranč niške nej žalosten biu. Bilou je cilou čistak nači. Nej, ka bi stoj žalosten biu, ništerni so ške veselí bili, ka je prej nej pa vse vkūp zamotala pa namotala pa zvezjala. Prajla mi je, ka naj samo ge tadale pišem, dokejš si una kaj trno čednoga vō ne zbrodi. Naj bou! Dokejš de una brodila, mo ge tadale piso za te naše novine, pa vūpo, ka de dugo, dugo, tak najbolje dugo brodila. Zdaj pa te trbej neka napisati, gelte bar.

Svejtki so pred nami, tou je tak gvūšno, kak je gvūšno, ka za kmico pride den. In tou do dugi svejtki. Pravzaprav so se svejtki že začali, bar pri nas v Soboti. Kak vejte je sobočki patron Miklauž ali sv. Nikolaj. Pa tou tō vejte gvūšno, ka je v Soboti vsikšō leto na Miklaužovo velko senje, na sterom se vkūp najde tresti pa štirideset gezero lūdi. Na, kak zdaj že vejte, naši dugi svejtki so se začali že tam na tom senji. Rejsan je, ka je bilou prejk trijstou šandov, na steri je človik leko kūpo, ka njemi je srce poželejlo. Dapa, na vsikšī tej dvajsti je prišo eden, gde se je pijača pa gesti odavalo. Vidite, na tej mestaj so gezerke vō iz bukse letele v druge bukse. Rejsan, ka je sunce sijalo, dapa, bilou je mrzlo kak v Sibiriji. Pa ka si ne bi brodili, ka je naše lūdstvo tou kaj moutilo. Čistak nika. Ojdlī so od šanka do šanka, kak če bi se v največjoj

vročini ladili z mrzlo pijačo. Vej, ka vam povem po istini, ge bi tō išo na kakšo kupico kūjanoga vina, dapa nejsam emo časa, zato vam tou tak nevoščeno pripovedavlem.

Dejmo tadale po tej naši dugi svejtkaj. Zdaj, gda leto prouti kraji de, se po slūžbaj zgučavlejo, kak pa gde do se slejdnjī v tom leti tak malo doli seli pa kaj spili pa kaj pogeli, ka se prej tou tak šika. Tak zdaj, ojdite po Soboti, v skur vsikšōj krčmej leko vidite kakšo veselo družbo. Tak leko srečate ali pa te leko srečali zidare, doktore, kelnare, līdi z občine, z birovijs, vūčitele, novinare, policaje, sabolice, prejnje, slejgnje in tak ta dale. Zdaj pa te če človik srečo ma, gda v takšo krčmou stoupi pa ma med temi lidmi kakšoga spoznanoga, te ga gvūšno vcuj pozove. Zato pa, ka je Sobota ške bole mali varaš, v sterom se vsi poznamo, je jako žmetno, ka te ne bi stoj bar inouk tak pouzvo. Nas, ka smo vkūper v slūžbi pa je ške niške nej tak pouzvo, naj z njimi gejmo pa pigejmo. Pa vejte zakoj? Vsikšī v tom varaši vej, ka smo vse dol zavertivali in vejo tou tō, ka nemamo pejnec, ka bi si tak malo za kunec leta doj sejli. Tak si te brodijo, zakoj bi je zvali za sto, če pa uni nedo zvali nikoga, ka ranč nika nedo meli. Vej pa nej ka bi nevoščeni biu, dapa...

Svejtki so zavolo toga tō, ka vsi že na velko kūpūvlejo darouve za božič pa za nouvo leto. Baute so pune kak že dugo nej. Tam ge najbolje falo odavlejo vse eden prejk po drugom odijo. Kūpūvle pa se vse, ka se kūjpiti da. Po tom, ka vidim, si leko brodim, ka ranč telko lūdstva nega v tom našom varaši, ka vse

līdje kūpūvlejo. Tak vōvijdi, ka vsikšī dobi bar eden dar za eden den v leti. Gvūšno se palik spītavate, ka mi je zdaj nous palik gora počō? Vej mi je pa rejsan! Kak mi ne bi, če pa moram prekleto pasko meti, če škem kakšī krajcar tadati, ka mlajšom kaj kūpim. Ranč ne vem, če mo emo ške kaj pejnec, ka kūpim dar za mojo taščō Regino, trno čedno žensko. Zato takšo malo vūpanje mam, ka mi una gvūšno kaj kūpi. Zdaj ka je betežna bila, je za nekaj časa ta njala šoulo za auto voziti, pa BMW-ja si je ške tō nej kūpila, vej te zdaj pejnec ške zato ma. Samo si ške moram vōzbroditi, kak naj una zvej, ka bi ge škeu meti. Gvūšno je tou, nūcam nouvi bot za ribiti, dale nūcam ške edno dvejstou litersko bečko za mojo pivnico, te nūcam ške vcejlak najbolje nouvi pa moderen računalnik pa prouti kakšnim pejnecom tō nej bi nika emo. Tak mam vūpanje, ka ta moja tašča Regina, trno dobra ženska, že nika zvej, ka vse si ge želim dobiti za dar. Vej pa če ne more vse tou, te leko samo edno nouvo televizijo, dapa nej glij tisto najmenjšō.

Na, zdaj ste te leko preštelī, ka si ge želim, ka bi doubō za te svejtke. Vam, moji dragi bratje in sestre s Porabja pa želim, ka dobite tisto tō, ka si želejte. Vej če si želejte samo tak malo kak ge, te tou gvūšno dobite, če pa nej... Ka bi pa nej, vej pa vsikšī od nas kakšo Regino ma v svojoj držini. Denimo vseeno šalo malo na kraj. Vse ka vam želim, je, ka tou nouvo leto tak preživete, kak ste tou preminoučo. Vej je nej bilou tak lagvo, gelte?

Miki

Kamena knige

Za eden keden je božič po tistim pa nej dugo prejk-staupimo v 1999. leto. Tašuga reda si človek malo prejkzmisli cejlo leto, ka je dobro delo pa tisto tō, ka bi ovak naredo. Ka ga je veselilo pa ka ma je žmetno spadnilo. Tak mislim, ka tau je tak vredī. Človek se iz svoji hib (napak) vči najbole. Broditi si pa mora vsikdar samo naprej, kak bau kleta, pa cilje, ka ima, kak bi leko dosešno. Tak mislim, ka je človek brezi ciljev takšen kak list na vodej. Kama vode teče, ta ide list tō.

Ka zdaj škem s tauga vō-zdjaklati? V Andovce k Karbinoma Nanina sam ūšo, ka napišem en članek od božiča. Tak malo veselo, kak je bilau prvi, kak so praznūvali pa kak je zdaj. Pa sam vedo, ka se je nika nej tak posrečilo, kak bi trbelo. Od božiča smo prišli do nauvoga leta, gda je tatata volau cejlak zdjibila. Nej sam vedo, zakaj. Kak je sejdlā z rokami na sto naslonjena, s prsti si je vacalejg (ruto) popravljala.

- Kakšne lejpe ftiče mam, pravijo pa kažejo na sanice, stere vanej na okni cvirtje djejo.

Vedo sam, ka s tejm samo cajt vlačejo, neškejo tadala pripovedjati.

- Kak je bilau na staro pa na nauvo leto prvin, je pitam še gnauk, kak če bi je ranč nej čūjo, ka so mi prajli.

- Meni je eden človek gunčō na vsisvecu, ta prišo k meni, k groba pa je pravo. Rutje moramo djati v vu-

- Kak vi tau vejte?

- Iz kamene knige. Te knjige so baba prinesli iz Merike. Pisale so vse slovenski. Ka se je do tejga mau zgodilo so kamene knige vse dolaspisale. Tau držijo, ka te kamene knige so dola iz nebes ličili. V tej

timo na vas pa tak de konec sveta. Dola pride gospodni Baug pa tau povej: grejšni stanite k levo rokej, drugi pa k desno rokej. Pa te se grobi vse gor odprejo pa tľsti, steri so mrli, vse pridejo med nas. Tau pišejo kamena knige. Samo

Z njimi sam skončō, s sebov pa nej. Gda sam še mali biu, od kamene knige sem večkrat sľišō. Samo te sam si mislo, gda še bau tau. Zdjaj je pa skor tū 2000. Dam valati pa nej, ka so mi gučali, če do teygama, ka je bilau, je vse istino, te zakaj bi na konci nej meli istino. Človek če neške vōrvati, pa itak ga nika ne nja v meri. Ka bau? Vrejdno se mantrati, če tak konec bau sveta? Ka bau z mlajši?

Človek si premišľuje pa pomišľuje, pa nikan ne pride. Ranč tak, če si mislimo na galaksiš, steruga velikosti ne poznamo. Dje taši človek, steri se za spoj važnoga (fontos) držī. Če toga človeka bi gledali samo dola z Mejseca, bi že nej biu tak važen, kak se držī. Ali če je eden bogati človek tak batežen, ka gnes ali zranje mrdje, mislim, njemi je tū nej važno, če je bogati ali siromak, važno je, naj žive. Človek vej, ka gnauk mora mrejtī, pa dōjn veselo žive, zato ka ne vej, gda de tau.

Ka si tak zmišľavljen, gnauk samo edna sanica skauči na okno. Veselo skače, malo goščice štipne pa se že nese tadala. Ne vej še, ka bau zranja, bau djesti ali nej, dapa važno je, ka gnes ma.

K. Holec

dau pa moramo ostati znautra v rama. Steri de tavō ūšo, vsakši da fertik. Pa tau eške andjaldje ne vejo. Tau samo gospodni Baug vej, ka de se godilo. Prvin je z vodaup bilau konec sveta, zdaj pa z odinjom.

- Pa gda tau baude?

- Tau bau 31. decembra 1999. v paunauči.

knidjaj pišejo, ka žalejni ftiči do se po zraki nosili. Žene do lače nosile. Divdjačina pa vrejmen vsakšefe pauv dolapubarejo. Pa še zvōjn tauga dosta pa dosta vse so pisale, ka je rejsan istino gratalo. Pa tau vse zato, ka je lűstvo grejšno. Na zadnje pa pišejo: Če se ne povrnate, te žardjavo vaudjaldje pis-

te kamene knige so že vse taminaule. Tau držijo, kak so nam te knige z nebes dola ličili, tak so je nazaj vzeli tō. Tau je te bilau, gda so Rusi nutra prišli. Pa rejsan tū v Andovcaj pa kaulak v drugi vasnicaj so tō bile, pa dōjn so vse taminaule, pravijo Karbin Nani. Pa tak smo skončali pripovedjanje.

**SREČEN BOŽIČ IN USPEŠNO
NOVO LETO**

**FROHE WEIHNACHTEN UND
EIN ERFOLGREICHES NEUES
JAHR**

**MERRY CHRISTMAS AND A
HAPPY NEW YEAR**

ZAŽELIMO SI SREČO!

Se veselite praznikov, toplih stiskov rok in prijaznih želja? Ali pa vas je strah mrzličnega tekanja po trgovinah, pospravljanja, obiskov, kuhanja, izbiranja daril in neštetihi opravil pred najdaljšo nočjo? Mogoče bi letos poskusili nekoliko drugače: vzemite si čas zase, za svoje želje in pričakovanja! Prazniki so vendar dnevi veselja, ljubezni in miru, zato si privoščite to razkošje.

Konec leta je vedno nekaj posebnega. Že ves december okrašena mesta, igre svetlobe in sijočih barv, pristrčna voščila, urejene restavracije z omamnimi vonjem po dobri hrani in pijači, telefonski klici starih prijateljev in še marsikaj lepega v teh dnevih spremeni naše duše. Postanemo bolj mehki, razumevajoči, sočustvujemo do sebe in do drugih. Razmišljamo, kako bi razveselili svoje najdražje, kaj bi jim rekli, če so v težavah. Tudi otroci so ves december v pričakovanju: darila bodo večja in vrednejša, če bodo mami pomagali pospraviti, če se bodo lepo obnašali, ko pride na obisk teta in stric, če... Res škoda, da niso prazniki vse leto.

Leto je torej spet naokoli. Zdi se mi, da mi je preteklo hitreje kot prejšnje. Mogoče je to dobro, mogoče pa bi včasih želela, da se čas ustavi in kakšen lep trenutek spremeni v večnost. Toda kot nepopravljiva optimistka vem, da za lepim trenutkom pride še lepši. Treba je namreč verjeti v to. A vsako leto se konča in začne se novo, v katerega polagamo vse svoje upe. Tudi v novo 1999. Tisti, ki ste vsaj malo vaje, bi lahko rekla kaj o tej magični številki. Enka v numerologiji predstavlja nov začetek, novi cikel, postavljanje stvari na novo; enka je rojstvo, devetka je uresničenje, zaključek, karma, če uporabimo to pomembno besedo iz vzhodnih religij. To bo torej leto, ki bo v marsičem prelomno. Tisti, ki ste zaljubljeni v

računalnike, boste v tem letu doživeli nemalo razočaranj; sistemi se bodo rušili, pomembni podatki izgubljali. Nekateri govorijo o katastrofi. Toda - ostalo bo mnogo krasnih stvari tudi brez delovanja računalnikov, na primer prijateljstvo, ljubezen, sreča, mir. Za te lepe reči pa potrebujemo le odkrite ljudi in iskrena srca. Tudi svoja.

Vsak december je najbolj vesel in razkošen mesec v letu. Poln želja. Se bodo uresničile? Vse in vsem prav gotovo ne. Mogoče pa so prevelike. Neuresničljive. A kljub prazničnosti razpoloženju in si jočim obrazom bo med nami mnogo takih, ki jih stisne pri srcu, ki zaprejo za sabo vrata svojega praznega doma. V prazničnih dneh namreč samota, celo osamljenost, najbolj neusmiljeno plane na dan. "A človek je sam toliko, kolikor hoče biti. Če noče biti osamljen, naj najprej prevzame odgovornost za nastali položaj, kajti šele tedaj ga lahko spremeni. Prevzem odgovornosti izniči njegovo vlogo nemočne žrtve okoliščin in ga odpre spremembi, hkrati pa odpravi vzrok za nekoristno samopomilovanje... Tendence nove dobe vodnarja pa je povezanost vsakega z vsemi, vsega z

vsakim, komunikacija na najgloblji ravni medsebojnega razumevanja, sočutja in brezpogojne ljubezni. Kar zalivamo, to raste..." (M. Jeršek) In pred bližnjimi prazniki je mogoče dobro razmisľljati tudi o vrednotah, na katere med letom večkrat pozabljamo. Božič je tudi med Slovenci najbolj priljubljen praznik. Ni pa bil vedno takšen, kot je danes. Dolga stoletja se je praznoval le v okrašenih cerkvah, kakih 300 let pa je tega, kar "se je preselil" tudi v domove in postal družinski praznik. S koledniškimi igrami, jaslicami, božičnimi drevesi in pesmi je to prelep praznik. In kamorkoli gremo, povsod pojejo najlepšo božično pesem Sveta noč. Ta pesem ima zanimivo zgodovino. Nastala je za božič leta 1818 v Oberndorfu pri Salzburgu - ker so se v cerkvi pokvarile orgle. Josef Mohr, župnikov pomočnik, je napisal besedilo. Franz Gruber, učitelj, cerkovnik in organist, ga je takoj uglasbil za dva solo glasova in za kitaro, novo pesem so naštudirali z zborom in jo med polnočnico že zapeli. Vernikom je bila neizmerno všeč. Danes je prevedena v več kot 100 jezikov, seveda tudi v slovenščino.

Božič spremljajo, poleg lepih pesmi, tudi druga zunanja znamenja: božično drevo - simbol upanja, jaslice, darila, voščilnice. Božično drevo (krispan) se navezuje na splošen kult zelenja, ki je za ta čas značilno - od posodic z mladim zelenim žitom, smrečja, bršljana, omele, zimzelena in maha, ki so ga dajali v "bogkov kot" (to je bil kot v dnevni sobi, v

katerem je viselo razpelo). Bogata simbolika teh rastlin izvira še iz predkrščanskih časov. Še preden je postalo drevesce sestavni del božiča, je pomenilo simbol upanja in veselja. Prva božična drevesca v 17. stoletju so bila okrašena s hostijami in jabolki, sladkarijami, papirnatimi okraski in svečami. Ti okraski so se skozi stoletja spreminjali, danes je napredaj nešteto različnih, tudi razne lučke in še marsikaj. A moji najlepši spomini so vezani na božična drevesa, ki smo jih imei doma. Pred kakimi tridesetimi leti. Oče je vedno prinesel visoko smreko, ki je morala segati do stropa. Otroci smo jo okrasili. Iz različnih papirjev smo izrezovali okraske, v svetleče papirčke od čokolad in bonbonov, ki smo jih pridno shranjevali vse leto, smo zavijali orehe in lešnike, previdno pritrdili nitke in jih obešali na smeko. Mama je spekla kekse, ki smo jih prav tako opremili z nitkami in obesili na drevo. Tudi kakšna, za tiste čase dragocena kroglica se je našla, pa angelčki in lučke. Take utripajoče. Te je oče izdelal sam. Ko je božično drevo sijalo v vsem razkošju, smo se lotili postavljanja jaslic. Imeli smo najlepše v vasi. To je bilo pravo mesto Betlehem in na robu mesta hlevček s Sveto družino, pastirji, ovčami in še z marsičim. Jaslice je izdelal s pomočjo modelčkov, ki si jih je sposodil pri župniku - kot organist je namreč imel ta privilegij - oče sam. Bile so to lepe mavčne figurice, ki sta jih z mamo skrbno pobarvala. Otroci smo zamaknjeno strmeli v to lepoto sredi velike sobe in nestrpno čakali, kaj nam bo Jezušček prinesel. Vedno smo dočakali skromna darila - pomaranče, bonbone, kakšno čokolado - in se neizmerno veselili. Zelo dolgo smo verjeli, da nam je te dobrote res prinesel sam Jezušček zato, ker smo postavili tako lepe jaslice. Prečudoviti časi so bili to...

Danes je vse drugače. Otroci, vzgojeni v neizprosni potrošniški družbi, več ne znajo uživati v majhnih stvareh. Pri današnjih obdarovanjih ni več skromnosti in govornice srca. Škoda.

Tudi voščilnice so obvezen del decembrskih praznovanj. Ljudje si pisno voščilo šele kakih 160 let. Danes, ko je v modi sodobna tehnika, pa klasične voščilnice izgubljajo svoj pomen, saj lahko voščimo tudi po telefonu, elektronski pošti in še kako. A izvirna voščilnica je še vedno nekaj najbolj pristrčnega. Prve voščilnice so risale in pisale redovnice. Domovina voščilnic je stara Avstrija, in ker smo bili Slovenci tedaj v Avstro-Ogrski, smo bili med prvimi narodi na svetu, ki so pošiljali voščilnice. Zelo priljubljene so dolga desetletja bile tiste z motivi slovenskega slikarja Maksima Gasparija. Danes imamo zelo veliko izbiri voščilnic, če pa smo le malo spretni, pa jih lahko izdelamo tudi sami. Te bodo naletele na najbolj pozitivne odmeve.

Silvestrovo. Tudi staro leto mu rečemo ali najdaljša, najbolj nora noč v letu. Lahko je tudi najkrajša, najtišja, najbolj mirna noč. Kakor za koga. Turistične agencije vabijo na sanjska potovanja, restavracije in hoteli na bučne zabave z nebeškimi gurmanskimi užitki in še z marsičim. Izbire je veliko, vsak se pač odloči sam, glede na želje in (finančne) zmožnosti. Silvestrovo je pač tak posevečen dan/večer, ki ga moramo preživeti posvečeno... Prelepo je lahko tudi v spokoju toplega doma, ob svečah in nežni glasbi, krasni večerji in šampanjcu, v najdražjem obljemu... To je Popolnost, pisana z veliko začetnico...

Tako srečo, mir in popolnost želim v letu, ki se bo rodilo vsem Vam.

Srečno torej!

Valerija

Palinka na prsti

Bila je takša zima, ka starejši lidje pravijo, ka ji več nega. Snejg skur do poupka, pod nogami pa je škripo, ka se je čulo po cejlj vesi. Po takšon snejgi je ob večeraj znau k našomi rami priti Fűjčkarof Janči, stari pojev z Bežanovoga brejga. Trno rad san sejdo pod stoulon, gda je našoj držini pomagao koškice lűpati, perje čejtsati ali pa oči pleti košare. Tan pod stoulon san vlejko na vűje, ka sta se možakara vkűp z ženskami zgučavala. Od vsega so na rejč stanoli, dapa politike je niške nej gono. Kak pojbič san najraj na vűje vlejko, sto v vesi za sterin zalűbлено gleda. Ja, Fűjčkarof Janči se je od toga najraj zgučavo. Nejsan ške vse vkűper najbolje razmo, ali oča ga je vsigdar po takšon guči spitavo, ka vraga li ške un čaka.

- Gda pravo najden, te se oženin, je ta sir nazaj pravo pa zaškripo po snejgi tanta gor prouti Bežani. Mlajša materina sestra, stera ške gnesden pri nas živej pa je kumaj po tiston vű iz svoje sobe prišla.

Ge san si od toga ranč nej brodo, ka je Janči v njou zalűbлeni biu. Vej san ranč ške nej vedo, ka tou znamenűvle. Čűu san pa očo, kak se je z materjo zgučavo.

- Kak vidin, si je Fűjčkarof pravo že nagledno, dapa, kak vidin, tvoja sestra ga nešče.

- Ka pa ge tű moren. Srce čűti ali pa ne čűti, je mati tadale kűjala gulaž.

- Moreš, moreš, pa ške kak moreš. Zato sva műva tű, ka njiva vkűper spraviva pa kunec rejči. Tak bou.

Іn te je rejsan tak bilou, ka sta oča pa mati vkűper spraviala Fűjčkarovoga Jančija in teto Katico. Dobro se spoumnin, ka je bila sobota in snejg je tisto nouč najbolje škripo. Za stolon sta oča pa Janči plela košare, mati in teta pa pекle pogache za nedelo. Oča je dugo nej na rejč stano, Janči pa je tű brezi rejči glejdo prouti teti Katici. Ge san biu, kak vsigdar, pod stoulon.

- Te pa praviš Janči, ka si ške nej najšo prave? je oča li začo.

- Ka ge vejn?

- Ka vejš ali ne vejš?

- Vej pa vejn, dapa ne vejn, če me una ške, je naoupačno vugibo šibo es pa ta.

Naš oča je nigdar nej vedo pravo rejč ob pravon časi iz sebe pistiti in tak je bilou zdaj tű.

- Vej pa te že gnouk pitaj, če te Katica ške ali nej!

V tiston se je Jančijov noužic, s šterin je glij špičo šibo, spoškalo in se globko zagrijzo v njegvi prst.

- Jaj, jaj, jaaaaaj, se je čulo gor do plaľouna.

Oča je samo neka klumo es pa ta, mati pa je lejtala s cotov kouli Jančijovoga prsta, s šteroga je šprickala krv.

- Ženska, vej pa palinko njemi vlej na prst pa te ga zamotaj, se je pomali že čemeriu oča, ka se je vse vkűper tak ponesrečilo, teta Katica pa je že tak ali ovak bila v svoji sobi pa znan od nevoule djoukala, vej je od vsega nej nika vedla.

Te gda je biu prst polijani s palinko in zavejzani, je Janči začo zalejvati z njou svoj gut tű. Gda je že trno koražen bio, te je našga očo li pito:

- Pa si mogouče broдите, Grabarof oča, ka bi Katica mene škela meti?

- Janči, tou ti ge ne vejn prajti. Eno parkrat si ške gutni palinko, ka boš ške bole batriven pa te idi pa jo pitaj.

Tisto nouč je cejli glaž palinke strepeto, dapa ške itak premalo, ka bi Janči tak batriven biu pa bi šou Katico pitat, če ga zeme. Ške gnesden sta oba stariva pojev pa diklina. Neje pomagala nej palinka v guti in nej palinka na prsti. Ajaa, ške tou! Gda je tisto nouč šou Janči domou, je snejg škripo, ka se je čulo ške v sousidno ves. Tak je škripo, ka se je čulo, kak če bi djoukau.

Miki Roš

Silvestrovo

Іnda svejta so svetke zatok tű držali. Deca je strašno rada bila svetkom. Etakšoga reda se je v piskri kakšo mesau tű kűjalo, no pa oča so na silvestrovo oprvin gor vdarili bečko, v steri je sploj fajnsko do-manjo vino bilau.

Pri Kovačini je tű tak bilau. Na silvestrovo so dvauij svetek držali. Mali pojev se je te dni naraudo pa so ga na staro leto krs-tili. Krstitje pa staro leto so svetili. Že rano je prišla botra, štera je pomagala materi kűjati. Mati so ešče malo slabi bili. Etak je pa cejla držina vkűp segnila, vsakši je opravlo svojo de-lo. Dekličine so v kűnji po-magale, moški so pa vanej red delali, štalò vred vzeli, drva pripravili ženskam pa tak tadala. Po meši je bilau krstitje. Gda so z detetom prišli, je iža puna gratala. Domanji, botra pa boter

pa njigvi mlajši, nistarni sausadje so bili pozvani.

Domanji Tonček pa botrin sin, mali Pištak sta tau sploj radiva. Istina, ka oča na njija drži oči, ka sta že nej oprvin napravila kakšo norijo. Obed so zgotovili, vsakši je malo bole baukše vole. Oča se je že večkrat obrno od klejti do kűnje z ednim vrčom. Vино, ka je noso na sto, je tak dišalo, ka si je človek kumaj pomagao, naj brez truncanja ne vzeme v roke posanco. Gnauk eden, gnauk drugi zdigne posanco pa pige na maloga pojba, na staršino na botrino pa botrovo zdravje. Cajt je hitro odi-šo, je že trda kmica. Moški so se že cejlak segreli pa začnili piti na nauvo leto. Tonček pa Pištak sta pa zatok že nej tak maliva, ka bi njima nej dišalo tau vi-no. Gda vidita pa čűjeta, ka lűdje na nauvo leto pi-

jejo, vsebole si zaželita edno dobro posanco vina. Cejli den sta malo koš-tavala perece, ka so botra za būtoro prinesli pa sta se dovlekla do kakšoga mesa tű. Zdaj pa njija tű žejo mantra.

Tonček zdaj etak šugtiva Pištaki: "Pojva v klejt! Oča so zdaj prinesli not vrč vina, oni zdaj gvűšno nedo ojdli po klejti." Več guča je nej spadnilo med njija, tak natűma sta štjuknila v klejt. Na srečo sta tam naj-šla nikši piskrič. Začneta čep piščavati. Gnauk eden, gnauk drugi je vű-spijo piskrič vina. Te najprvi piskrič je obadva malo strauso. Drugi je že gladko doj po gunti teko. Depa njiva sta za edno malo že pa žedniva bila. Tonček začne obračati čep pa se vino gnauk samo vlaje na teltja, ka je piskrič šec pec puni grato. Zdaj Tonček čep ta pa nazaj goni, depa vino vse bole teče. Mali Pištak je že sto leteti po nekajoga, depa Tonček ma je tau pre-povedo. Če njegvi oča tau zvej, ka on vino pije, ga buja. Vej on že zapre te čep. Depa čep se je nej zapro. Zdaj sta pa že zatok nej smejla pomauč zvati, ka je že klejt puno vina bila. Tačas sta maštrűvala, ka je cejla bečka vűstekla. Ka sta spila, pa vinska saga ji je redno zapojila tű. Tak ka sta zdaj že nej tak fejst boječiva bila kak na za-četki. Liki telko sta pa za-tok znala, ka tau ne ova-dita. Etak sta se pa spucala iz klejti.

Gda so oča vpamet vzeli, ka se je zgodilo, so je začnili iskati. Njija pa nin nej. Zazrankoma so je naj-šli v štali, vse vkűp zman-traniva. Oča ji je na nauvo leto redno "pofriško". Tau leto so oča pri vodej mogli kositi pa žetvo de-lati.

I. Barber

**V SLOVENIJI NAS SONCE
NAJPREJ OBSIJE...
K NAM PRIHAJAJO PRIJATELJI,
KI LJUBIJO SONCE IN DAROVE
NARAVE. IŠČEJO MIR, POČITEK,
SPROSTITEV, REKREACIJO
IN ZDRAVJE. VRAČAJO SE
VEDNO ZNOVA, KOT ŠTORKLJE.
KAKO DA NE, SAJ SO
MORAVSKE TOPLICE
PRAVI KRAJ ZA
VSE STAROSTI IN
VSE LETNE ČASE!**

ZDRAVILIŠČE MORAVSKE TOPLICE d.d.

Kranjčeva 12

9225 Moravske Toplice

telefon: 069/12-280

telefax: 069/48-607

OD SLOVENIJE...

V drugem krogu največ županskih mest za ljudsko stranko

Po podatkih občinskih volilnih komisij je v drugem krogu županskih volitev, ki je potekal 6. decembra v 75 občinah, največ županov dobila Slovenska ljudska stranka, in sicer kar 21. Deset županskih mest pa bodo zasedli t.i. skupni kandidati različnih strankarskih kombinacij, neodvisni kandidati bodo zasedli 12 županskih stolčkov, kandidati Liberalne demokracije Slovenije (LDS) in Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) pa po osem. Združena lista socialnih demokratov (ZLSD) in Slovenski krščanski demokrati (SKD) sta dobili po šest županov. Po enega župana pa Slovenska nacionalna stranka (SNS), Demokrati Slovenije (DS), Zveza za Primorsko (ZZP) in Slovenska obrtno-podjetniška stranka (SOPS).

Finski predsednik na obisku v Sloveniji

Finski predsednik Martti Ahtisaari se je mudil na dvodnevem uradnem obisku v Sloveniji. Sešel se je s predsednikom države Kučanom, s predsednikom vlade Janezom Drnovškom in predsednikom državnega zbora Janezom Poldošnikom, spregovoril pa je tudi poslanec državnega zbora. Srečel se je še z ljubljansko županjo Viktorijo Potočnik in se vpisal v Zlato knjigo mesta Ljubljane. Med obiskom v Sloveniji si je finski predsednik Ahtisaari ogledal tudi rojstno hišo Franceta Prešerna v Vrbi.

Frlec in Prlič podpisala memorandum o skladu za razminiranje

Zunanji minister Boris Frlec je v Sarajevu z bosansko-hercegovskim kolegom Jadrankom Prličem podpisal memorandum o mednarodnem skladu za razminiranje in pomoč žrtvam min v BiH, ki ga je ustanovila Slovenija. V sklad je Slovenija ob ustanovitvi marca letos prispevala 1,2 milijona dolarjev, mesec dni kasneje pa so Združene države kot glavna donatorica odobrile 28 milijonov dolarjev donatorskih sredstev po sistemu protidonacij, po katerem bodo ZDA v sklad vplačale enako vsoto, kot jo bo ta zbral iz donacij tretjih držav. V skladu s tem sistemom je finančni potencial sklada v prihodnjih dveh letih kar 56 milijonov dolarjev.

Namesto petrulinoga posvejta krispan

Gda je Janoš Kozar iz Sakalauvec eške mali pojbiček biu (v 1930-40. lejtaj), je tō v potoki v vodej brožo, če se je stoj ženo. Pri nji je te takša navada bila, ka je mladi zakonski par po zdavanji mogo prejk maloga mosta blūzi kapejle, spodik v potoki pa so pojbiči in podje s kolami pa z rokami-nogami šprickali na gostūvančare, ka naj bi družbange pa svabice bole friški bili, mladi par pa dosta sreče zadaubo v svojom vkūperšnjom žitki.

Te pa, gda se je za kakši deset lejt (1951. leta) sam tō oženo na Gorenjom Siniki, se je nej najbolje srečno začnila njegva zakonska paut. Bila je trda zima (konec januara) pa velki snej, gda sta se z nauvo ženkico po gostūvanji pelala s kočijo v Varaš na cug, ka ta se pelala na njia nauvi dom v Budimpešto. Te pa sam gnauk na Dolenjom Siniki pred nji skaučijo sodacke pa mladoga moža odženejo v mlin na Rabi, ka je un prej slavski špijon. Tačas ka so ga tam s vsefele pitanji matrali, so Štejfarin oca (vūjec) nej zadoleli trauštiti vse vkūper prestrašeno mlado ženo, Djagarsko Ano z Gorenjoga Sinika. Gda se je tortura nikak don skončala, ka je iz celloga dela nikanej istina bila, so konji pa mladi pred slejdnjo minuto prisaupli do panaufa. Skor so cug zamidili. Tistoga ipa pa so eške narejdki vozili.

Biu je tisto zdavanski dar Rakošina sodačije? Nej ka bi se mladi par ger zmejšo pa mislo, kak srečno ta po gostūvanji živila?

Paunauč brezi paunaučnice

- Pri nas v Sakalauvcj je nej bilau paunaučnice. Starišje za Dolenji Sinik ali v Maudince odili. Mi, mali mlajši pa smo šli spat pa smo kumaj čakali, ka naj zranek bau, ka mo te vidli, če nam je Jezoš prineso krispan ali nej. Naš krispan je vsigdar na plafoni viso, na tisti klūki, gde je ovak petrulin posvejt bijo gorobešeni. Domanje figice, drauvna djaboka pa v srebrni paper oblečeni oreji so bili gorzvezani. Mi smo tistomi tō trn radi bili... Krispan na tri kralovo bijo dojpobran, natau so farbaste panklike gorzvezali pa malo drejvo tak gor na stūdenec zvezali, ka naj bi cejlo leto meli dobro vodau pa dosta vode. Naš stūdenec je bijo na akeu, zato smo fejst mogli skrb meti, ka naj nam kankla ne spadne doj z akla pa ne pogrozi...

Nauvo leto smo pojbičje trn rano gorstanili pa smo šli pozdravlat od iže do iže. Oča so spleli korbač pa s tistim smo na fajni zosekali vsakšoga, zmejs pa smo gunčali: „Frištji bojte, zdravi bojte, v etom nauvom mladom leti!“... Če je sto eštje spau, tistoga smo pod blazino tō malo zosejkali. Največkrat smo kakše drauvne penaze dobili za dar.

Sveta nauč iz radiona na baterije (telepes)

- Dje, v stari cajtaj je splo vse ovak bilau kak zdaj. Pri nas v Sakalauvcj, gde sam se dja naraudo, je samo en radio bijo, pa dja sam vsigdar tādodo tisto poslušat. Biciklinov je tō samo malo bilau, eden ali dva. Radio

Takšo smo se dosta špilali, ka smo v zemlau lūknjo zvrtili pa smo kruglo potaučili prauti lūknji. Tisti je gvino, steri je večkrat v lūknjo zavado... Dej je naša iža bila, tam je eden velki rast bijo pa smo na najvišiji vejki naredili kaulivrat takšo leseno ūto, gde smo leko spali tō.

Janoš Kozar z ženo, Djagarsko Ano z G. Sinika

pa bicikli je v naši cajtaj telko valau kak gnesden kakši auto. Tisti pa, steri so nej meli biciklina, so buma 10 pa 15 kilomejtarov pejški mogli delat oditi... Nam je zato dobro bilau, baukše kak pri kakši pavraj. Mi smo zemlau nej meli pa nej trbelo telko delati tō nej. Oča so delali v fabriki, mati pa so doma vse v redi meli pa nas mlajše gorranili. Nas je osam mlajšov bilau, depa samo trge smo ostali... Tistoga cajta so mali mlajši fejst merali.

Včasik smo eštje vnoči tō tam gor spali pa te so nas starišje iskali, dej smo. Gda smo mali bili, smo nikanej znali vogrski, samo slovenski. V šauli smo se navčili vogrski. Gda sam odo radio poslušat, te sam že v šaulo odo pa sam razmo vogrski tō... Vse šest klasov se je vkūper včilo v eni iži. En klas se je šteti včio, drugi pisati, tretji računati... Samo enoga školnika smo meli, un je samo vogrski vedo... Med bojno je tak bilau, ka je dosta naši pavrov tam

prejk na Štajerskom melo grūnt. Tam med Slovensko vesjo pa D. Sinikom, gde so sodacke telko stavljali je bijo prejk Rabe en leseni maust pa so pavri po tistom pauv, krmo domau vozili. Po bojni je grūnt tisti kraj austo.

Zatogavolo smo meli posabne pravice, pa te smo k meši tō taprejk v Maudince odili, ka je bole paul-eg bilau, kak če bi v Varaš šli, v Sakalauvcj pa je samo narejdki meša. Moj oča so se v Gradci naraudili, tak so te prišli na Židovo. Radi so si na fude igrali, najraj pa so pili. Mali žipan so tō bili. Vsigder so bobnjarivali, gda je trbelo kaj vōskričati. Sledik smo bili takši, ka smo vnoči skrb meli na ves, zatau smo plačo dobili. Pavrom smo tō pomagali. Te smo zvonardje bili. Pošto smo tō nosili. Ka je trbelo, smo mogli delati...

Če je na rejdk-rejdki kakši auto prišo v ves, te so mlajši vsi cujetleti pa se čūdivali, ka je tisto za čūde!... Dja sam tō nej včasik šofer sto biti liki kōlnar. Depa starišje so mi nej dopistili. Oča so te v Somboteli delali pa te sam dja tō tā ūšo krū slūžit, gda sam zgotovo šaulo. Ene dve leti sam tam na žagi delo. Te je bojna vōvdarila, zato je žaga tō dojstanila. Po bojni je v našoj vesi bijo en eksporter, Ōdōn Lang po imeni, un je emo en auto pa sam se pri njem navčijo auto voziti. Un je tō Sloven bijo. Dja sam pri njem vleti že te delo, gda sam eštje v šaulo odo. Djajca smo pakivali, ka so pošilali v Švajc, Anglijo ptt. Sledik sam te na Gorenji Sinik ūšo, ka je tam Čerpnjakin Kari tō emo auto pa te sam pri njem delo tadale. Z autonom sam z Gorejnjoga Sinika v Pešt vozo...

Vamo plačūvali za krū pred Pešto

Tistoga časa je krū pa drugo gesti na karte bilau.

Janoš Kozar in Čerpnjakin Kari z držino pred Čerpnjakovim autonom

Kakoli smo v Pešt vozili, za vse smo mogli vamo plačuvati. Brezi vame je krū, krumpline pa drugo kaj za gesti nej slobaudno bilau v Pešt pelati. Če smo financom kaj potisnili, te so nas zato pūstili. Če je pa kakši bole siguren prišo, pa smo menje pravili, kak smo pelali, te smo dosta štrafa mogli plačati. Pri vsakši pauti, štera je nut v Pešt pelala, so financke meli eno izico, so poglednili, ka pelamo, pa smo mogli vamo plačati. Tak štirikrat na keden smo šli v Pešt. Večer smo šli s Sinika pa do zranka smo v Pešt prišli. Nej smo meli najbaukši auto, dostakrat se je kaj pobantalo. Vodnek smo odavali, ve-

čer pa nazaj, do drugoga zranka smo nazaj na Sinik prišli. Dosta smo buma nej spali. Tau je po bojni bilau, venak ene dve leti... Sledik so te več nej dopistili, ka bi privatniki tadale delali, pa so Čerpnjaki auto vkraj vzeli... Te sva obadva gorprišla v Pešt, gde sva en čas mela bauto. Tistoga reda smo s Slavskoga djajca pa grbanje vozili. Tisto smo tō v Pešti odavali. En čas je slobaudno bilau voziti, sledik pa te več nej. Te so podje od tistec na skrūma prej nosili...

Sledik sam te brez dela ostano, naslejdnje pa sam kak autobusni šofer daubo delo. 33 lejt sam v Pešti bus vozo, tak ka sam se

dobro vōnavozo. Vsakši den sam mogo titi, ka nas je malo bilau, na mejsec smo 300 vōr mogli delati.

Pūkše smo meli, depa strejlati smo nej znali

Janoš Kozar so tō dosta ojdli v gauško lejs sekat z očom. Gnauk so en baur žagali pa je te baur tamta leto, gde so nej računali pa ena vejka oč po glavej vdarila. Včasik so nej šli k padari pa so te naslejdnje oslepili... Sledik so oča zaman v špitalaj bili, so jim več nej mogli pomagati. Zmejs so mati doma mrlī. Gda so oča domau prišli, so jim mlajši in druga žlata nej včasik vōpovedali, depa so nikak don čūtili, sploj pa ka so nej čūli mater gučati. Naslejdnje so jim don mogli vōovaditi... Zaman so se probali tolažiti s tem, ka so eške slejpi tō igrali na fude. Lejpe žalostne pesmi.

Za pau leta so oča tō mrlī.

Nej zaman, ena prejkvezana pau djapka sama tō ne stogi dugo...

Francek Mukič

... DO MADŽARSKE

Prireditve ob prazničnem času

- 12. decembra je FS Gornji Senik gostovala pri Slovenskem društvu v Budimpešti. Istočasno je Irena Barber v društvu predstavila svojo knjigo z naslovom Življenje je kratko.
- Na novo izvoljena slovenska manjšinska samouprava v Mosonmagyaróváru je organizirala 19. decembra slovensko mašo v tamkajšnji rimskokatoliški cerkvi. Maše, ki jo je daroval odranski župnik Lojze Kozar ml., se je udeležil tudi MePZ A. Pavel z Gornjega Senika. Prireditve je nastala v sodelovanju z Državno slovensko samoupravo.
- 20. decembra je Zveza Slovencev priredila za svoja kulturna društva zaključno prireditve v letu 1998. Prireditve je povežala s 5. obletnico monohtrskih in števnikovskih ljudskih pevki, ki jih vodi Marija Rituper iz Murske Sobotne. Prireditve so se udeležile tudi članice pevskega zobra tovarne Mura ter oktet iz Male Nedelje.

Predsedstvo Zveze Slovencev

Na 3. obćnem zboru Zveze Slovencev so delegati na tajnih volitvah izvolili vodstvo Zveze. Tako je postal za nadaljnja štiri leta predsednik Zveze Jože Hirnōk. Člani 19-ćlanskega predsedstva: Štefan Gyōrvari, Vera Gašpar, Alojz Hanžek (Gornji Senik), Irena Barber, Erika Glanz, Laci Bajzek (Dolnji Senik), Laci Nemeš, Irma Filip (Sakalovci), Panni Bartakovič (Slovenska ves), Laci Domiter, Klara Fodor, Marijana Sukič (Monošter), Laci Kovač, Štefan Tóth (Števanovci), Šandor Merkli (Verica-Ritkarovci), Anastazija Časar (Andovci), Irena Pavlič (Budimpešta) in Karel Gadanyi (Sombotel).

Člani nadzorne komisije so: Elizabeta Bedi-Šoš, Laci Nemet, Andreja Labric.

Naslednja številka Porabja

Naslednja številka Porabja bo izšla 14. januarja 1999.

Slovincem na Madžarskem

SREČNO 1999

pomurska banka

Pomurska banka d.d., Murska Sobotna,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

Moja domaća banka

Leto flajsnoga dela

Leto flajsnoga dela

Spoštovani bralci, posebej pa porabski Slovenci! Zdaj, gda je že pá na pragi staro leto, se tak šika, ka Vam v enom küpi sprobam taprajti nika od našoga dela. Če stoj šinfa ali (h)vali Slovensko zvezo, vsakši brodi samo na nas, steri smo delavci Zveze. Ali gda ge pravim, ka je Zveza delala kaj, ne mislim samo na nas. Slovensko zvezo vodi 19 porabski lidi, steri so člani predsedstva (elnökség) Zveze, steri so nam delavcom na velko-velko pomauč cejlo leto. S tejm člankom vam želim potrditi tau tū, ka je porabska kultura bogata, ka se je vredno zatau trūditi, ka se mujs moramo trūditi na tejm, naj tau ške naši mlajši erbajo. Ob tej priliki se tū želim za(h)valiti v imeni Zveze vsakšomi, steri dela v kakšnoj skupini.

Januar

4. Drúštvo porabski penzionistov je svetilo silvestrovo prejšnjoga leta. Etak so se bar z enim poslovlili od staroga pa pozdravili nauvo leto. Če se pa v adventi ne

stvo, stere je namalala ga. Vi-da Pfeifer-Sajko. Od gos-pauda Franceka Mukiča smo leko čüli, s kakšnim ciljom je pripravlo knjige več lejt zatau, naj tak porabski Slovenci kak Vaugri mamo pomauč pri tejm, ka se leko navčimo

Porabski dnevi - Slovenska ves

šika plesati, naši starci se pa, vala, Baugi radi flajсно vrtijo, ka se z njimi človek vse po lufti leko nosi. Varaške ljudske pevke so ji pa z lej-pimi starimi porabskimi pesmimi pozdravljale, največ lústva je z njimi vred popejvalo. 18. Kulturno drúštvo v Odranci je bogati program melo s seniškimi skupinami. Mešani pevski zbor Avgust Pavel je spejvo pri sveti meši, stero je služo g. župnik Lojze Kozar. Popodneva so pa v kulturnom daumi z veselimi pesmimi razveselili lústvo, ranč tak s porabskimi plesi seniška folklor. Tista velka dvorana v Odrancaj je bila tak nabita, ka je človek samo vó leko staupo, nut nej.

Februar

8. Slovenska zveza je Slovanski kulturni praznik z bogatim programom svetila v gledališči v Varaši. V avli je dosta lejpi kejpov čakalo lú-

slovenski knjižni gezik. Zdaj pa priznam, ka sam do gnesden fejš žalostna zatok, ka so do tejamau samo Vaugri ali Slovenci zvün Porabja iskali tau knjigo. Pa tau zdaj, gda je rejsan velka pravica v tejm, ka je človek telko vreden, kelko gezikov vej gučati. Vúpam pa, ka v kratkom časi porabski Slovenci tū priznamo tau.

Z veseloigrov "Gde je meja" porabske gledališke skupine Nindrik-indrik smo želeli nika bola karažnoga poniditi publiku. Igro je nutnavčo Miki Roš iz Murske Sobote.

10. Gospa Marija Kozar je v muzej Savaria v Somboteli pripravila razstavo iz tisti papirnati rauž, púšlov, okras-kov, stere so porabske ženske naredle, tau so: ga. Ema Vogrinčič, njena sestra Helga Škaper z G. Senika pa ga. Ana Unti z Varaša. Med razstavov sta dve seničke žene trno flajсно mogle delati, naj

najgri (radovedni) lidgé spoz-najo našo vrednost. Med tejm je pa eške Laci Korpič tak žlakoma vlačo svoje fude pa dar-dar popejvo porabske pesmi.

21. Kaulek 400 lústva se je vrtelo v avli osnovne šaule Széchenyi na slovenskom plesi. Varašanci slovenski ples držijo za najbaugšoga, mi Porabci pa eške bola.

22. Fajn! Zazranka vó-zmantrano domau priti pa skur brezi spanja titi na boro-rov gostúvanje. Samo ka, če je ta lejpa šega nagnauk v dvej vesi bila pripravljena (Sakalovci, Andovci). Tau pa nej slobaudno vónjati. Tistim pa sploj nej, steri so se mogli vópokazati, kak goslarje z ženami Lacija Korpiča, števanovske pevke pa sakalovska folklor.

Marec

V taum mejsaci se je gledališka skupina Nindrik-indrik redno leko vónaš-pilala. Samo so tau vragečo mejo iskali z najbaugšim fiškališom v Porabji tak v Slovenski vesi, v Andovci, kak v Čepinci, v Kuzmi pa Rogascevi.

8. Seniški mlajši, šteri špilajo v lutkovni skupini, so na Gorenjom Seniki zašpilali najnovjšo igro od Kajetana Koviča Zmaj Direndaj, stero je nutnavčo režiser iz Murske Sobote, Miki Roš.

23. so se pa nutpokazali na občinski reviji lutkarjev v Murski Soboti.

15. Gospa Vera Gašpar je v

turnom daumi bila. Tak nej čüda, če so števanovske pevke vesele, če so leko med njimi.

April

5. Zveza kulturnih organizacij Murska Sobota je trno velko prireditvev pripravila v Šalovci. Na tauj reviji so gorstaupili iz Porabja folkloristi

24. Svetovalka za porabske šaule Valerija Perger je s pomočjo Zveze pripravila tek-movanje v recitiranju (szavalóverseny) za šaulske mlajše. Zglasilo se je 40 mlajšov, bili so vsi dobri, nis-terni pa ške bauksi.

25. Romska gledališka skupina s Pušče pri Murski Soboti je v kulturnom daumi

Slovenska meša - Sakalovci

z G. Senika pa s Sakalauvec, ansambel L. Korpiča pa ženski kvartet, števanovske pa varaške pevke, stere vodi ga. Marija Rituper.

9. Seniški lutkarji so s svojim Direndajom bili na Osnovni šauli Pertoča.

19. Seniški mešani pevski zbor Avgust Pavel je spejvo pri sveti meši v stolni cerkvi v Maribori. Mi, steri smo doma ostali, smo s Slovensko manjšinsko samoupravo v Slovenski vesi trno fejs čakali

v Sakalovci naprej dala svojo igro. Špilali so v svojoj matornoj pa v prekmurskoj rejči.

Maj

Najlepši majsec! Eške tista mlada trava vej šugtivati človeki v vüje kaj lej-poga, če je skrak pri njej.

9. Gledališka skupina Nindrik-indrik je s svojimi kosa-mi namesto trave na odri iskala mejo v Bodonci pa v Gornji Petrovci.

Sadjari v Otovci - steri telko djablan majo posajeno - so požaleli v zelenoj travi med djablani poslušati porabske pesmi od goslarov pa žensk Lacija Korpiča. Tej so ma pa tak davali, ka so ške tiste drejve vóocvetele, stere so sploj nej stejle.

Naši penzionisti so tū ranč te den odebrali za svojo srečanje. Od predsednice drúštva Irene Barber so leko čüli, kak je napisala knjigo Življenje je kratko. Vúpam, ka ji je tau niške nej dau valati.

10. Laci Korpič je na drúgi den že pa vórutjivo s svojimi fudami pa pesmimi, depa zdaj v Mali Nedelji. Gvúšno, ka se je dobro počúto s števanovskimi pevkami vred na srečanju ljudski goslarov pa pevcov.

16-17. Tau sta pomembna dneva bila za seniški mešani pevski zbor Avgust Pavel. Letos so se že štrtič leko nutpokazali na prireditvi "Pesem

Otvoritev sedeža DSS-e - Gornji Senik

Somboteli leko prejkvzela za svojo 40-lejtno spejvanje v mejšanom pevskom zbori spominsko plaketo Avgusta Pavla. Čestitamo ške zdaj tū!

28. V Búdinci so te den svetili materinski den, gde je skur cejla ves z decov vred v kul-

pevski zbor Pentakord iz Podgrada pri Ljubljani. Eške dobro, ka v kulturnom daumi v Slovenski vesi takši velki oder (szinpad) majo. Pet-deset lidij nagnauk poslušati z odličnimi glasovi, tau je že užitek.

Leto flajsnoga dela

Leto flajsnoga dela

60. obletnica MePZ
A. Pavel - Gornji Senik

ne pozna meja", od drugim pa v Italiji. Doberdob njim ostane v leptom spomini.

30-31. Največji svetki porabski Slovencev, zatau je zovemo Porabske dneve. Letos smo nika nauvoga steli meti, zatau smo za kulturni program dali srečanje folklorni skupin. Etak so zvön folkloristov iz Slovenije pa iz hrvaškoga kraja na Vogrskom gorstaupili senički pa sakalauvski plesalci. Senička folklor je zaplesala porabske plese, sakalauvska pa odprvim goričke plese, steri ji je navčila glasbena pedagoginja ga. Marija Rituper iz Murske Sobote, koreografijo pa njina vodja ga. Elizabeta Kovač. Na programi smo meli eške športne igre za mlajše, kmečke igre za mladino pa slovensko sveto mešo za Sakalauvčare, pri sterij je spejvo senički mešani pevski zbor.

Na te den smo dali odprejti granico med Verico-Čepinci.

Junij

6. Števanovska samouprava je vaški svetek držala. Blagoslovili so grb pa prapor. Gospaud Štefan Tóth je slovensko mešo služo vküper s seničkim pevskim zborom. Popodneva v velkoj vročini - gda smo se mi v senco vlekli - so se na oder postavili senički pevci, števanovske pevke, števanovski mlajši pa Laci Korpič.

13-14. Slovenska samouprava Monošter-Slovenska ves je

goste mejla z Vojvodine (Vajdaság), steri so od varaški pevk, od senički mlajšov glasbene šaule pa goslarov Lacija Korpiča leko spoznali naše kulturne vrednosti.

19. Avtobus se je s seničkim pevskim zborom A. Pavel napauto v radijski studio v Maribor. Vej so meli priliko se vonapopejvati. Depa trpljenje se njim je splačalo, ka so na 60. obletnico svojo-ga dela dobili

nauvo kaseto s cerkvenimi pesmimi.

21. Sakalauvska folklor je na Dolenjom Seniki nastaupila, gda so blagoslovili grb pa prapor.

28. Državna slovenska samouprava je na Gorenjom Seniki blagoslovila pa odprla svoj sedež. Kak že telkokrat, senički mešani pevski zbor je s svojim cerkvenim programom sprvajo slovensko mešo.

Od 28. junija do 5. julija so porabski šaularge bili v eko-loškom (környezetvédő) tabori v Vačah. Zbralo se ji je 13.

Od 29. junija do 3. julija so pa mali mlajši iz porabski vrtcov s svojimi materami pa vzgojiteljicami bili v vrtci "Miška" v Murski Soboti. S tejm želimo zadobiti, naj nikak volo dobi že mala deca za

slovenski gezik, steri je prej naš materni gezik.

Julij

19. Slovenska zveza je na števanovsko bučo (proščenje) dala oprejti granico med Andovci-Budinci-Dolenci.

Te den so v občini Beltinci v vesi Lipa meli dobrodelni (jótékonyági) koncert, nastaupili so goslarje z ženami Lacija Korpiča.

26. Folklorni festival - Beltinci. Senička folklor je že več kak deset lejt furt pozvana, za tau so trno hvaležni organizatorom. Leko povejm, ka so vredni toga. Redno se pripravljajo, karažni so na odri, kak gdasvejta vsi porabski Slovenci, steri so té plese plesali v vsakdanšnjem življenji.

Avgust

Ministrstvo za šolstvo in šport R Slovenije je letos pa ponidilo priliko 10 porabskim mlajšom, ka leko dejo v poletno šaulo, gde se redno včijo slovenski gezik. Dvakrat po dva kedna so bili v Prekmurji pa na Dolenjskom.

Od 25. julija do 8. avgusta so bili trge mlajši iz varaški šaul v Prekmurji na osnovni šauli Puconci.

Od 3. do 17. avgusta so dve dekličine s seniške šaule, trigé pojbičke pa s števanovske šaule bili na Dolenjskom. Stariške pri vsakšom tabori telko brige majo, ka je pistijo od dauma. Ceringo tabora Slovenija, zavarovanja (biztosítás) pa paut Zveza plača.

14. Občina Gornji Petrovci je mejla svoj prvi občinski svetek. V ves Križevci so pozvali porabske pa goričke kulturne skupine na prijateljsko srečanje. S Porabja so bili senički pevci, varaške

ženske pa sakalauvska folklor. Tau paut so nastopili z goslarami, steri njim je ga. Marija Rituper spravila iz Murske Sobote.

22. Varaški kulturni daum je že drugič organiziro "Srečanje dobrih sosedov". Skurok vsakša porabska skupina je bila kreda zatau, naj Varašanci več vejo o njij.

Od 23. do 29. Števanovski mlajši že dugo lejt leko odijo v tabor, v likovno kolonijo, gde malajo, farbajo kejepe, delajo z ilovnicov. Letos so bili štirge (namesto 6) v Vuzenici. Zvün toga, ka leko vidijo lejpe kraje, delajo z mlajši iz drugi rosagov, se slovensko tü leko včijo.

Otvoritev Generalnega konzulata - Monošter

September

5. Števanovske ženske so v Andovci na vaškom dnevi tak veselo spejvale, ka so je v Budinci tisti tö čüli, steri so doma ostali.

12. Varaške ženske do en čas vardjale na Lendavsko trgatve, ka so kumar doma gorpistile od mraza.

20. Dobro, če zvün Slovenije indar tü spoznajo naše plese pa pesmi. Seničko folkloro so v Königsdorfi, v Avstriji trikrat nazaj zvali na oder. Bili so pa v Pešti tü.

Oktober

17. Slovensko društvo v Pešti je pozvalo gledališko skupino Nindrik-indrik. Etak so bar peštarski Slovenci tü leko nazaj brodili na tista lejta, gda so s kosami kosili v svojoj rojstnoj vesi pa drva kalali na péni.

Na te den je Kulturno-turistično društvo v Moščanci pripravilo kulturni program "Od Mure do Rabe - popejvali pa plesali so jih mati

moja". Tak, kak sakalauvska folklor pa varaške ženske.

24. Gobarji iz Maribora so na Pindži v Gornji Petrovci vred postavili gobe kak sodake, potistim so ji pa fajn koštavali. Korpičova banda njim je pa vlejkla.

November

7. Varaški kulturni daum je letos od drugim pozvau vsakšo našo skupino na narodnostno revijo.

14. Gorenjesenički pevski zbor A. Pavel je svetiu 60. obletnico. Tau si je zaslužo vsakši, steri je gdasvejta emo kaj do toga, najbola pa tisti, steri dugo lejt pa eške gnesden majo volo spejvati.

Slovenski dom - Monošter

18. Vala Baugi, smo prišli do toga, ka smo odprli Slovenski daum v Varaši. Kaulek 300 lüstva je leko vidlo pa čülo dva predsednika, Milana Kučana pa Árpáda Göncza. Trno velko poštanje nas je doseglo, ka sta med nas prišla.

22. Porabski penzionisti so letos dvakrat leko svetili silvestrovo. Vej smo se zdaj pri cajta pobrigali, naj se ne vujznemo, kak lani.

28. Na 3. občnem zboru smo znauvič izvolili predsednika pa predsedstvo.

Na mesto decemberski programov Vam pa vašoj držini želim blajžene, mirne svetke pa srečno nauvo leto.

K. Fodor

Granice brezi drautovi grajk

Kak lejpi so bili tisti časi, gda so porabske kasarne napunjene bile z lejpimi mladimi sodaki. Zvün toga, ka so stražili, so dostakrat vōpomogli lüstvo v vesi s kakšne vekše nevolé, dekle pa po veselica z svojimi flajsnimi nogami. Dobro vardjem na tisto tū, kelko pomauči smo dobili od njij na gorenjosenički šauli, največ pa té, gda je g. Šandor Fodor biu prejdjen kasarne. Šandor Fodor je gnesden podpolkovnik (alezredes). Brige ma zavolé. Depa, kak človek je austro tisti, steri eške gnesden dostavse včini porabskim Slovencom prejk Slovenske zveze. Lepau je tau ške bole zatok, ka je on Vogrin pa nam dūn telko tanapravi. Vōovadim, nej mi je žlata, ne pomaga pauleg ména, pauleg nas Slovincov. Zdaj sam ga tū naleki nagučala, naj mi pripovejda par zgodb, stere so se godile v sodačiji ali na granicaj.

Črna svinja

Gnauk se je v enoj vesi v Ōrségi prejdjen kasarne napauto strejlat divjačino. Gda je kmično grtūvalo, je vzeo pūško pa na zadnji dveraj grajke hajt prejk sonžeta prauti gošči. Kak je šjūt prejk sonžeta, je vpamet vzeo, ka se pred gauščov nika giba. Brž je naprej zgrabio dalnjogled (távcső) pa je že zagvūšno vedo, ka ena velka divja svinja ruba. Pūško naprej pa je zacilo.

Na drūgi den je ūšo v ves, ka pozove svoje padaše na fanjsko večerdjo. Med pautjov se je srečo s popom, steri se ma je milo potaužo, ka ma je prejšnji večer črna prsica vūjšla. Če do go prej gder sodacke vidli, naj ma dun na znanje dajo. Prejdjen si je malo mišlavo pa je

popa nej smo pozvati na večerdjo.

Dober kūjar

Udjibar tau je tak bilau, gda so sodacke svojo sodačijo vōzaslūžili, so notarukivali nauvi. Z njimi vred nauvi kūjarge. Ena porabska kasarna je dobila tak 180 centimetrov vōzraščenoga, 90 kil žmetnoga lejpoga dališa za kūjara. Baugšo gesti je kūjo kak v hoteli Hilton. Njega je ške Baug za kūjara stvauro. Samo, ka nej rad kūjo. Svoje prejdne je napuna s tejm mantrau, naj ga raj na granico dajo stražit. Sodakom je tau više prišlo. En čas so špekulirali, kak bi ga leko zdržali za kūjara. Zakoj bi oni lagovejšo gesti geli?

En zranjek je eden sodak prišo z granice, zraven na zajtrik. Cejli gvant je v falataj viso z njega. Vō je gledō kak strašilo v béri. Kūjar, steri je preveč naigri biu, ga prestrašeno začno spitavati, ka se je zgodilo. Of v razčejsanom gvanti pa poklūčneno trno rejsno: "Vejš, bila je velka kmica, snej mi je dosejno do kolen, mrzaz je bijo tak -15-20 stopinj. Kak sam stau taum z zmzrnjenim nausom pa vūjami, mi je odzar na pleče djau svoje tace en velki medved

pa mi je v zmzrnjene vūje začno brundivati. Ge sam se zbojo pa sam bežjo prauti kasarne. Samo, ka so se djeleni pred mé postavil pa so z orami (rogovi) ške skur name razčejsali." Kūjar se je več nikdar nej trau stražit, sodacke so se pa na konca sodačije že skur kobacali tak dobro so vōgledali.

Ceremonija

Od tistoga časa, ka so draut na granici kraj vtrgnili, vogrski sodacke (graničarje) majo nevole. Največ brig majo pauleg Rumejnarov, steri se radi vōdajo za vogrške Vaugre. Zatau se sodacke na granicaj z Vaugri malo morajo pogučavati. Gnauk tū, vstavo se je s trejmi lidami en avto, emo je vogrsko registracijo. Sodak, steri gleda pautne liste, pravi šoferi: "Gnes mamo leypo vrejmen." Šofer pa odgovardja: "Moje ime je xy, živem v Budimpešti v ulici Batthany 5." "Ceremonija" se je leko začnila.

Vō iz kukarce brezi pisauv

Trgé sodacke so vnoči stražili kaulek železniški postaji v Varaši. Gnauk nin v noči se je na postaji vstavo cug. Par lidi se je napautilo praut vōraša, en kūp pa na kalup prauti Avstriji, nut v kukarce. Na tau tali je več klatauv kukarce bilau posajeno. Sodacke so telko ugotovili, ka so tau Rumejnarge. Ka do zdaj? Na srečo je med trejmi sodaki eden malo znau rumejnarsko rejč. Začnili so špekulirati. Kaj pa nej, če je ta njiva več kilomejtrov duga pa šurka. Depa podje so prej tū nej na glavé, liki na paté spadnili na taum svejti. Etak je eden na enom kraji

njive z avtonom vozo gor-dol z vekšo svetlinov, kak če bi sunce sijalo. Drūgi se je postavio na avstrijski tau, tretji pa med njivo in reko Rabo. Gnauk se je samo te, steri je gučo njino rejč, zdrau romejnarsko: "Dobro me poslušajte! Tak nagnauk pridte vsi vō. Za deset minut psé pistim v kukarce."

Nej trbelo deset minutov, ka so sodacke 10 Rumejnarov sprvajali v kasarno pa tau brezi psauv.

Dejklā s švandinom med nogami

Zvūn Rumejnarov od drūgi. Malo prvin, kak je kmično gratalo, se je na granici ustavo en taksi. Vzār je sejdla tak 20-25 lejt stara preveč lejpa dekla. Tak žlakoma, z ženskimi stopaji je vōstaupila iz taksija. Sodakom so se sline vse cedile. Gda so ji prejkpoglednili pautni list, so zvedli, ka je ta lejpa dekla iz Kolumbije. Samo, ka so ranč na tau granici pred dvōma dnevoma zgrabili enoga moškoga iz Kolumbije, steri je v želaudci šverco mamilo (kábitószér). Zatau so tau lejpo deklō dveje sodačkinje nutsprvodile v sobo pa so go začnile prejkvižgalivati. Med tejm je sodak bola podraubnoma začno prejkgle dati pautni list. Skur ma je sapa stanila. Komi naj vōrdje? Ta lejpa dekla je v pautnom listi moški. Za par minutov so sodačkinje tū ranč tau leko potrdile.

Nem mamilo, stran iz Korana

Nisterno nauč so sodacke zgrabili enoga Albanca, biu je musliman. Gda so ga naprej postavili pa prejkpoglednili, so ma na enoj naugitrno skrak pri ovom škiri -

gorzakelgen 2-3 centimetrov mali pak najšli. Ranč v takši paki se šverca mamilo. Musliman je skur zbesno, tak se je brano od toga, ka bi ga gorauprli. Gda so ga sodacke gorftrgnili, so se začūdili. V tau paketi je bila 48. stran iz Korana, tak na malo razrezano pa vkūpspravljano. Se je razmelo, zakoj se je Musliman tak abo, ka bi odpro paket.

Tolmač po faksi

Eške telko, žitek sodački prejdnojv je tū nej ležejši. Naslejdno zgodbo mi je gospaud podpolkovnik Šandor Fodor sam od sebe pripovedjo.

"1994. leta na sveto nauč, gda se je držina pa cejla ves pripravljala na paunaučnico, so prišli pomé. Mogo sam namesto meše v slūžo. Sodacke so naprej postavili tri vietnamske mlade pojbe. Samo, ka sam ge nej vedo po njinoj rejči oni pa naupek. Zvōn méne pa ške v cejloj Železnog županiji niške. Etak sam iz Pešte mogo prositi prejdne, naj spravijo tolmača. Ja, samo ka je on tam, mi pa tū v Varaši. Stvar smo rejšili tak, ka je on dojspiso naše pitanje, tau smo po faksi dobili. Odgovor naši Vietnamcov so pa nazaj poslali. Na sveti den zazranka do šeste smo vse zvedli."

Vūpam, ka od letošnji velki svetkov niške nede emo takšne spomine. Vej pa tau je tak velka kaštiga, ka te, gda zvekšoma cejli svejt sveiti, oni morajo biti na granicaj.

Želim tak sodakom, kak njigvim prejdnojv, njigvim držinam blajžene, mirne božične svetke.

Klara Fodor

Pomurske mlekarne iz Murske Sobote Vam nudijo kvalitetne izdelke:

- trajno melko in smetana
- maslo 15, 20, 125 in 250 g
- mleko v prahu 500 g (hrana za dojenčke)
- instant posneto mleko 400 g
- evaporirano in kondenzirano mleko
- ledeni čaj
- instant domači čaj
- instant kava
- Gibko (napitek za športnike)
- SADKO - sadje s smetano
- cappuccino
- ledena kava
- pudingi

Sodobna proizvodnja, tradicija in izkušnost kolektiva so jamstvo kvalitete izdelkov.

MURSKA SOBOTA

POMURSKÉ MLEKARNE, d.d.

9000 Murska Sobota, Industrijska ul. 10, p.p. 230
Telefon: +386 (069) 36 20, Fax: +386 (069) 22-339

Stara-nauva skupina

V sedemdeseti letaj, gda so naše porabske kulturne skupine priliko dobile, ka so leko malo po svejta šle, smo dosta vse kaj nauvoga spoznali. Ka smo najoprvin vpamet vzeli, je bilau, ka so v Sloveniji člani kulturni skupin različne starosti. Kak v folklori tak pri pevski zboraj smo vidli stare matere pa dedeke med mladimi ljudami. V takši skupinaj vküper plešajo ali spevajo stare mamice, matere pa njigve čerke tak kak dedecke, sinovje, vnuki. Tau nam je sploy simpatično bilau. Približno se je nika etakšo zgodilo l. 1997, gda so marciša v Sakalauvci po 12-letni pauzi znauva vküp sprajli edno folklorno skupino. Od toga sva si malo pripovedale z vodjo skupine **Elizabeto Kovač**.

Obadvej dobro znave, da je gnešnja sakalovska folklorna skupina iz stare skupine gratala. V Sakalovci je od 1971. do 1985. leta delala edna uspešna skupina.

"Ge tak znam, ka so v Sakalauvci 1971. leta vküp sprajli edno mladinsko folklorno skupino. Vodo jo je Tibor Nemet, ki je tam včijo. Najoprvin so je leta 1972 zvali v Beltince v Slovenijo. Gda so se na drugo leto pripravljali, je

Stara-nova skupina l. 1998

mislimo na beltinski folklor-ni festival ali na Ljubljano ali na Nemčijo. Vse tau svedoči, ka so zvünredna bila ta lejta." *Vsakši zna, da si nej Slovenka, depa nej daleč od naše pokrajine, na Ivanci si se narodila. Zakoj si se zela za slovenske plese?*

"Morem povedati, ka mi je slovenska glasba, plesi nej tak daleč, kak bi stoj mislo. Kak že tau šega pa istina, lü-

ke plese tü, ka so nam pomagali slovenski strokovnjaki se navčiti. Zakoj sam se trüdila? Tak mislim za navdüşene mlade plesalce. Pa za lüdi tü. Vidla sam pa vidim, da lüdje sploy radi gledajo kak mladi plešejo indašnje plese."

Kak pravijo, vsakoj stvari je gnauk konec. Stara skupina je 1985. leta raznok spadnila. Velka škoda je bila tau. Gda sam se srečala s plesalci, vsigdar sam nika takšoga čütila, liki bi mi tak prajli: de bi pa fajn bilau eške gnauk plesati.

"Ge sam gvüşna, da so tau tisti pravi plesalci vözgonili, šteri so rejsan nej steli pozabiti tista lejta, skupino pa vse, ka skupina znamenüje ednomi človeki. Žüpan pa vodja kulturnoga doma sta

me poiskala pa zaprosila, če bi znauvič vodila skupino. Gda sam prišla v Sakalauvce, sam najšla tam tiste stare plesalce, s šterimi sam tak rada delala. Nega človeka, steri bi takšo prošnjo leko zavrno. S pomočjo Slovenske zveze smo začnili znauvič."

Kak ti ceniš gnes tau skupino?

"Skupina je tak kak edna družina, pa tau leko rejč do rejči razmejmo. Dvajsti nas je, med tejmi pet zakonski parov mam. Mam sploy mlade pa takše tü, ki so pred tejm že tü plesali. Pa med mladimi so takši tü, steri so deca prešnji plesalcov. Geste takša držina v skupini, od stere več lüdi pleše v nauvoj skupini."

Kakše plese pa zdaj plešate?

"Iz Slovenije smo dobili pomoč, etak plešemo originalne prekmurske (goričke) plese, depa porabske tü. Že sam znauvič naprajla edno koreografijo, stero plešemo na porabske slovenske pesmi, s plesom pokazemo šege."

Tak znam, da tuj v Varaši tü maš več skupin. Zakoj si se itak vzela pa odiš v Sakalauvce tü?

"1992. leta, gda sam v penzijo üšla, smo ustanovili tuj v Varaša mažoretke. Gnes že tri skupine mam. Male, ki v vrtec odijo, osnovnošolce, pa srednjošolce. Tak ka delo mam, mažoretke so sploy uspešne, iščejo je, mam nas-tope zadovolj."

Zakoj sam pa Sakalauvce nazaj zela? Dosta lepi spominov sam si sprajla tam. Dvej čeri mam, obedvej so dugo lejt plesale v skupini. Takši so plesali dugo lejt v skupini kak Jože Hirnök, Marijana Sukič, Katarina Hirnök. Sto bi tau mogo pozabiti? Ta gnešnja skupina me spomina na tisto prejšnjo. Ka je lepše, iz srca plešejo. Tau je pa znano, ki v kakšoj skupini dela, se dosta kaj navči, človeško se orientera na dobro. Zvün toga pa sam sebi pa dosta dosta lüdam spravi vesele minute, nosi kulturo, ka je nej zadnje delo. Pa če v Porabji ge k tomi leko kaj vcuj dejam, sam rada."

Te pa dobro voljo naprej tauj skupini, leko povejmo, velkoj držini.

I. Barber

Sakalovska folklor l. 1977

Tibor v Varaš v šaulo prišo pome, naj ma gnauk nika pokazem, zatok ka bi radi več znali. Tistoga reda sam v šauli mejla skupine, on je od toga vedo. Pa te sam üšla tavö gnauk v Sakalauvce pomagat Tibori. Te se je pa tak zgodilo, ka sam več kak 12 lejt ojdla k skupini."

Kakša je bila tista stara skupina?

"Edno je gvüşno. Vesela, uspešna, odlična skupina je bila. Dosta lejpi lejt sam mejla z njimi, kakoli ka je dosti dela tü spadnilo. Nastopov je vsigdar več bilau. Če samo

dje ki so blüzi eden k drügomi, majo iste, dostakrat skurok gnake pesmi, plese, če rejsan nej stopaj do stopaja ali glas do glasa. Gda sam čüla pa vidla nistarne porabske pesmi in plese, so mi cejlak spoznano zvenile. Gda sam mala bila, sam blüzi takše pesmi doma tü čüla. Kak sam že povedla, največ smo ojdli v Beltince. Tam sam dosta vidla, pa sam sama probala nika nauvoga vözmisli. Istina, ka so tau nej originalni plesi, tau so koreografije, liki lepau kažejo. Znamo pa originalne porabske, prekmurs-

**Dobre stvari nimajo preteklosti,
imajo le prihodnost!**

**Želimo vam vesel Božič in uspešno,
zadovoljno, zdravo leto 1999.**

Zavarovalnica Triglav. d.d.
OE Murska Sobota

**Smo več kot zavarovalnica,
smo vaša izbira danes, jutri, VEDNO!**

OTROŠKI

Narava pozimi

S snegom so pokriti hribi, griči, gore, doline, polja, vrtovi, travniki in sadovnjaki. Počivajo pod snežno odejo. Veje dreves se upogibajo. Ptice iščejo hrano. V snegu vidimo sle-di divjih živali.

Zima

Zima je najlepša zaradi svojih praznikov. 6. decembra prihaja Miklavž. To je že stara navada, da otroci pripravijo v okno svoje čiste škornje ali čevlje in čakajo darila. Dobijo darila ali šibo. Upam, da mene čaka velik paket daril, saj sem že očistil vse čevlje. 24. je najlepši cerkveni in družinski praznik, božič. Okrasimo božično jelko, obdarimo drug drugega in gremo k polnočnici. Medtem so v šoli zimske počitnice.

* * *

Nam, otrokom, pomeni zima mnogo veselja. Dobro se je sankati na bregu, se smučati, kepati ali drsati na ledu. Z bratom večkrat narediva snežaka. Škoda, da se čez nekaj dni vedno raztopi. Pred hišo sem postavila ptičjo hišico in skozi okno gledam, kako priletijo ptičice po hrano.

Prišel je Miklavž

Nestrno sem čakala Miklavža. Slišala sem ropot. Mislija sem si, to mora biti Miklavž. Tako je bilo. Prišel je Miklavž in dva parklja. Malo sem se bala. Parklja sta imela vrečo in dolgo verigo. Tudi Miklavž je imel poln koš daril. Recitala sem eno slovensko pesem o Miklavžu in sem dobila zavitek. V paketu so bili bonbončki, čokolada, banane, pomaranče itd.

Bila sem vesela. Lepo sem se zahvalila.

Obiskal nas je Miklavž

5. decembra je prišel k nam Miklavž. Spremljala sta ga Dva parklja. Pri Miklavžu je bila ena velika vreča, v njej so ropotali paketi, zavitki. Morala sem recitirati pesmice. Melinda in jaz sva dobili po en paket, babica pa en bonbonček. Očeta sta parklja malo stepla, potem so pa vsi odšli s hitrimi koraki. Hiteli so. Po vasi so hodili trije Miklavži in šest parkljev, obiskali so vsako hišo, kjer živijo otroci do 14 let. Najlepša hvala za skrb v imenu otrok.

O božiču

Bliža se najlepši družinski praznik, božič. To je že čas pričakovanja in pripravljanja. Vsak človek razmišlja o tem, kako bi lahko obdaril svoje najbližje. V zvezi s prazniki in darili smo se pogovarjali o tem, zakaj se obdarujemo in tudi o tem, kakšna naj bodo darila. Ugotovili smo, da je obdarovanje že stara

navada. Obdarujemo drug drugega, da bi si olepšali dneve pa tudi praznike, ali bi koga razveselili. Obdarimo tiste, ki so nam blizu, ki jih imamo radi. Darilo naj bo osebno, skromno, takšno, ki smo si ga že dolgo želeli. Lahko tudi sami kaj pripravimo.

Za obdarovanje in veselje je božič najbolj primerna in najlepša priložnost. S temi mislimi želiva vsem bralcem časopisa, našim sošolcem ter učiteljem in staršem vesele božične praznike in uspešno, zdravo in srečno novo leto.

Priprave na božič

Kmalu bo božič. Mama bo spekla kekse. Oče bo pri-nesel smreko. Mi, otroci bomo na drevo obesili bonbone, kroglice, zvončke in zvezdice. Pod jelko bomo postavili jaslice in dali darila. Skupaj zapojemo pesem Sveta noč. Zaželimo si vesel božič.

* * *

KOTIČEK

Bližajo se prazniki, božič in novo leto. O, kako se ju veselim. V šoli se že pripravljamo na praznovanje. Naredili smo lepe okraske za božično jelko, učimo pa se tudi igrice.

Ob praznikih pošiljamo voščilnice prijateljem, sorodnikom in znancem! Na njih bomo na kratko napisali, kar želimo vsem najbližnjim: blajžene božične praznike in srečno novo leto!

* * *

Prispevke o zimi in praznikih so nam poslali učenci OŠ Gornji Senik: Livija Lazar, Edina Bajzek, Tomaž Mižer, Bernadett Gyeček, Adrienn Lazar, Katalin Čato, Beata Bajzek, Melinda Čato in Balaž Bajzek.

Srečanje futbolistov ob tromeji

28. novembra je Športno društvo Slovenska ves organiziralo prijateljsko srečanje futbolistov iz sosedni rosagov. Lepau, ka so si tau vžmislili. Vala vsakšomi, sto njim je biu na pomauč pri tej, (med njimi svetovalec vlade R Slovenije g. Geza Bačić, župan občine Gornji Petrovci Franc Šlihthuber) ka so si leko najšli partnere za tau. Iz štiri krajov - iz Križevca, Heiligenkreutza (Svetoga križa), Rábafüzesa, Slovenske vesi - so prišli podje naganjat tisto kraublo labdo, stera si je tau sploj nej zaslūžila.

Pauleg zimskoga cajta so se špilali v športni dvorani osnovne šaule "Széchenyi István" v Monoštri. Gledalcov, drukerov je bilau zavole, med njimi več gostov, kak župan občine G. Petrovci pa zenim predsednik športnoga društva Križevci g. Franc Šlihthuber, predsednik Državne slovenske samouprave, g. Martin Ropoš, predsednik Slovenske zveze, g. Jože Hirnők pa več predstavnikov monoštrske samouprave, med njimi ga. Erika Kőleš-Kiss.

Tau je že drugo, sto, kak je biu zadovolen s futbolisti, za štere volo je biu tam. Ge sam bila vesela, ka so Slovenci iz Križevca bili najbavkši, eške bola bi se pa radūvala, če

bi tau od Slovenčarov leko pravla. Depa oni so prej tak pošteni, ka so njali, naj drugi bavkši baujo od njij. Ge pa pravim, podje, če bi se vam po štiraj trbelo kobacati pa bi se nej smeli njati! Zakoj? Zatau: 1. mesto Križevci, 2. mesto Rábafüzes, 3. mesto Slovenska ves, 4. mesto Heiligenkreutz. Najbavgše se je špilo (najbavkši igralec) Űlen Zlatko iz Križevca, največkrat je zavado z labdov tisto leseno lūknjo (najbavkši strelec) Zoltán Hets iz Slovenske vesi, največkrat go je pa stiskavo k sebi (najbavkši vratar) Norbert Sömenek iz Rábafüzesa.

Kak športno srečanje, kak druge prireditve dosta koštajo. Glavni sponzoriji srečanja so bili: Državna slovenska samouprava (50.000 forintov), Slovenska manjšinska samouprava Slovenska ves-Monošter (50.000 forintov), Nemška manjšinska samouprava Rábafüzesa (70.000 forintov). Glaven organizator srečanja je biu Karel Dončec, steri se v imeni društva trno lepau za(h)vali samoupravam za finančno pomauč. Vsevküper, bilau je lepau, bilau je vredno aldūvati telko trūdov pa pejnaz za te den.

K. F.

Radenska
RADENSKA VYZEVA - DIANA LTD.
Munka Bobota, Trig zlatce 3,
Termalno rekreacijski center
Hotel Diana Tel.: 069/14 200; Fax: 32-097

Gostinska ponudba

- squash
- fitness studio
- solarij
- vibracijske masaže
- bazen s termalno mineralno vodo
- podvodne masaže
- whirl pool
- otroški cofotalnik
- savna
- sončenje na terasi

Gostinska ponudba

- malice
- kosila
- večerje
- pogostitve ob svečanih prireditvah
- PIZZERIJA DIANA
- SLASČIČARNA DIANA

RESTAVRACIJA VYZEVA
Tel.: 14 11 52

RESTAVRACIJA VYZEVA BELINCI
Tel.: 42 10 18

RESTAVRACIJA PREKAJURSKI HRAM
Tel.: 21-560

MATURANTSKI PLES
POROKE
ZAKIJUČENE DRUŽBE

HALLO PIZZA
Tel.: 14 27 00
mobitel: 0609 632 491

GROSISTIČNA IN DISKONTNA PRODAJA

- DISKONT Z VROČIMI CENAMI!
- MARKIŠAVSKA CESTA 1; M. SOBOTA
- TEL.: (069) 21-339; FAX: 31-369

hisa odlične ponudbe

NIKA ZA SMEJ

Lübezen

Naš Franci pa Karči sta se etognauk srečala, pa sta si nika od ženskaj gučala. Franci etak pravi: "Moja Micka me eške itak ranč tak rada ma kak pred dvajsetimi lejtami, gda sva se oženila. Gda večer domau pridem, prvo je tau, ka me küšna."

Karči pa zdaj etak pravi: "Ja, moja Lujza ovak tū ne more zvedeti, če sam pijo ali nej, tū me napona küšuje, gda domau pridem."

Čisto takša

Naša Jolanka si je na silvestrovo nauvo lasuljo (paróka) küpila. Tam v bauta si go je že na glavau obejsila pa dé prauto možej, steri iz fabrike dé domau. Gda moža zagledna, ma hamiško v oči pogledne pa ma etak pravi: "Kak se ti vidim?"

Lujzek pa: "Ne morem povedati, ka se mi fejest vidiš, sploj tak vögledaš kak moja žena."

Uspavanka

Pred volitvami (választások) so vsi žúpani po vasnicaj račun davali od štirilejtnoga dela, pa so lepau gučali, naj bi je znauvič izvolili. Naš žúpan je pa eške kulturni program tū vcuj djau k svojomi guči pa je tak mislo, ka de se tau ja vsakšomi vidlo. Gda so not prajli, ka de zdaj pa nakak spejvo edno uspavanko (altatódal), te je nakak od publike etak kričo: "Komi nam es uspavanko, vej pa ne vidite, ka že vsi spimo?"

Pismo

Rudi pa Joži sta po božiči v Varaši bila pa hajde not v restavracijo Lipa. Kak etak požirata špricare, Rudi etak pravi Jožini: "Tak sam čemerem kak vrag. Vejš, te naš padaš, Ivan, mi je dužan 100 gezero forintov. Pa vejš, ranč edno rejč ne povej od toga, ka bi mi nazaj dau. Ge somar pa nikši papir nejmmam od toga, ka sam ma dau. Zavüpo sam se ma."

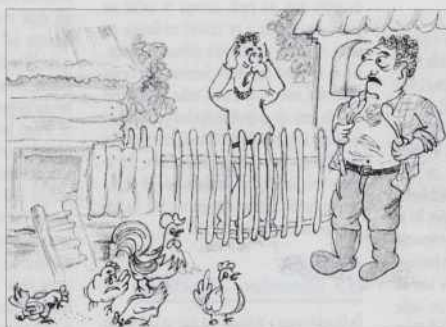
Joži si zdaj glavau škraba pa etakše tanače da Rudini: "Vejš, pojep, ge znam, ka boš ti emo od te 100 gezero papir. Tak, ka ma piši edno pismo pa ma na znanje daj, naj ti 200 gezero forintov, ka ti je dužen, tak nagnauk nazaj da."

NIKA ZA SMEJ

Vido boš, ka tak nagnauk dobiš odgovor, tam de on piso, ka ti je nej 200 liki samo 100 gezero dužan. No, te ga pa že leko taužiš."

Dobri tanači

Ilonka pa Peter sta v penzijo prišla. Eške sta se dobro držala, zatok je pa Peter etak pravo: "Ilonka, ge sam tak mislo, ka va začnila ko-

kauši držati, kokauši do nesle, ti boš pa v Varaš ojdla djajce odavat, etak nika vcuj prislüziva k penziji." Naša Ilonka je privolila pa rejsan sta not postavila dosta kokauši. Samo ka je nika nej vreda bilau. Kokauši so za cejli svejt nej stejle nesti. Pa kak se je kokaut (petelin) obnašo, tau je zrvan nesramnost bila. Samo se je šeto med kokaušami pa je ranč edno kokauš nej... vpamet vzeo. Peter je zdaj k sausadi üšo pa se ma je taužo, ka naj naredi. Sausad pa: "Vej pa geste pomauč! Zgrabite toga kokauta, pa ma črvau z edno trdov kefov dobro pokefajte. Vidli te, ka on včasim dober kokaut grata." Tak je bilau. Za edno malo je kokaut tak naganjo kokauši po dvauri, ka so samo tak raščale. Ilonka je pa nej zandolejla djajce nositi na odajo v Varaš. Peter zdaj lepau zavali sausadi te dobre tanače, depa zatok etak pravi: "Če mi drgauč tanače date, tak naprajte, naj moja

NIKA ZA SMEJ

žena tau ne čüje. Glete, kak mojo črvau vögleda."

Spauvad

Prauto božiča je v našoj vesi eden sploj fejest človek delo v cirkvi, glavni oltar je čisto, vred djemau. Vö ma je bilau dano, ka mora do božiča dokončati.

Pred božičom so ženske pa mlade dekile k spauvadi ojdle, pa so nared se vöspovedavala, kak so prauto naprajle tistoj šestoj božjoj zapovedi. Pop so pa tak mislili, ka tej ženskam za pokauro tau gor dajo, naj vsakši pejnaze da na cirkev. Med tejn je te mladi samo gledlo ženske, pa se je pod nausom smejau.

No, na Sveti den po meši so pop pršteli ofer pa ka najdejo? 50 gezero forintov je not. Pop so sploj radi bili, tak trbej cirkev popravliti. S tejm vred pa vöplačajo toga človeka tū, steri je delo z oltarom. Gda so ga vöplačali, of samo stoji tam, pa nikan nede. Zdaj pop pitajo: "Na, ka eške čakate?"

Of pa: "Ka čakam, ka čakam? Moj tau od ofera. Zaslüzö sam si ga."

I. Barber

OVEN (21. marec - 20. april)

Čiglj vaša bouška polovica pravi, ka se vaše delo bole po guči pozna, kak pa po stvaritvoj, se ne sekerajte. Že v začetki leta te njoj dokazali, ka ste puni moči pa energije. To de se poznalo tok pri dnevnem kak pri nočnem deli. Prvi meseci novoga leta so za vas idealni, ka se začate ukvarjati s podjetništvom. Najbouške bou, ka na tržnici odprete malo butiko, pa začate odavati klobasi, zraven pa kaj za spiti, ali kak bi pravili po domače, ka odprete nekšne fele medonalds. S ten te rešili tudi problem kujanja za druge člane vaše familije, steri de nastopa na pomlad. Tak te meli tudi več časa za bavljenje s športom. Moremo vas opomniti, ka se na rekreacijo pa bližanjaj šumi ali travniki ne odpravljajte, dokeč je zemlja še vlažna. Lejka se zgodi, ka fisivate bolečine v križi pa v ledvicaj, v najbouškon primeri pa samo prehlad. Na jesen, da de začo vreti mošt, se izogibajte vaših najbouških kolegov. Tou pa zato, ka ne bi meli doma kakšnih vekših problemov. Nišče nema rad, ka ga na-mesto bouške polovice kušiva lagev pun zveplanoga vino. Tou vala tak za moške, kak za ženske. Ne glede, ka de se dogajalo preminoče mesece, de se bodoče leto končalo uspešno. Edino na tou gledajte, ka tak kak lani, ne pozabite poslati božične kartic vašaj staraj teti. Ta se še skouz odločo, komi de pistila erbijao.

BIK (21. april - 20. maj)

Za vas vala, ka ste trmasti, kak kukrna repa, stera je eske zdaj piknjena v zemlo, pa nešče vo, zatou, ka je prej, da je notri porinjeno bouške, kak pa da je v zejto. Na žalost pa se na ton svejti najde eske nikak, što ma bole trdo glavo, kak vi. Dreva, v stero te se zaleteli, da te s smučami na nogaj, leteli daj po bregi, de vas koštalo spotrejte noge. Za dobre stvari v življenji, trbej malo potpete. Da do začale trampolivat pri prvobrentice pa zvoniti prvi zvoneček, te tudi vij začali cvesti kak rožica. Ta de pomenilo, ka ste preživeti čas v bolnici dobro izkoristili, čiglj se najprej nete mogli odločiti, če mate rajši zdravstvene osebe v belon ali v zelenen gvaniti. Še sreča, ka de vas Amor trufo že v bolnici, tak ka nede še idnouk trbelo po napotnico v svoj zdravstveni dom. Kelka je bila pomlad bouška za vas, telko de leto slabše. Čiglj ste bik, te lecali kak severni medvid na sredi afriške puščave. Da do drugi meli fraj zavola letnoga dopusta, te vij mogli najbolje delati. Što pa van je kriv, ka ste se odločili, ka te odavali sladoleđ. Že v začetki septembra te lejko začali šteti pejnaze, stere ste trdo zasluzili. Sreča de telko vekšo, da de poleg vas, začala šteti pejnaze tudi davarjina. Leto te končali na pozitivnoj nuli, je pa december odličien čas za premišlavanje o ženitvi ali pa od načrtovanja novih družinskih članov. Vseeno pa čiglj ste biki, naj vas opomnimo, ka se pri tej stvarji tudi nej trbej zaletavati kak tele v nova vrata.

DVOJČKA (21. maj - 21. junij)

Zvezde pravijo, ka de v začetki leta stala poleg vas sreča. Pravijo tudi, ka obstaja možnost, ka te dobili dobitek na lotoriji ali na tomboili. V sakškon primeri morete najprej kupiti srečko. Ge te jo kupili, je vaša odločitev. Samo pazte, ka nova boutošica, stera ma na obrzi več farbe, kak pa fasada na državnon parlamentu, ne potisne v vas eske cejlaga kompleta športnih napovedi po ekspres loterije. Tou bi bilo za vaš proračun preveč, čiglj bi te sledi doubili prvo nagrado. Da de se začo topiti prvi sneg, te začajte paziti na vaše zdravje. Na tou, ka bi včas leteli v naravo v kratkij rokavaj pa lačaj, se niti ne probote zmisiliti. Opravičljivi razlog je edino, če vas što zaprej vo v spodnjoj opravi. Samo tudi tu te si malo sami krivi, zatou, ka van je nišče nej pravo, ka lejčete po spalnicaj, štere so nej vaše. Glede na tou, ka ste spadnoli pod znak dvojčka, mate znankar radi stvari, ka so dvojine. Za julij pa za

avgust do tok dobrodošle dvodelne kopalke. Najfalejše so bikinke, če de van pa tudi za tej škoda pejnaze, se pokrije s papejrami iz časopisa Parabje. Meseci pred začeton zime so kak nalašč za potovanje. Dokač do še bar malo topli dnevi, dente vašo rit na biciklin pa se odpelajte do vaše rodbine, štere se ukvarja s kmetijstvom. Vašoga obiska do tak veseli, ka do van mogoče za zimo namenili pou pukejce. Čiglj so ga kmili s s kukurco, pa ga saks den tirali na vaje z aerobike, de malo masen. Ali šenkanomi pukejci, se pač ne gleda v salo.

RAK (22. junij - 22. julij)

V zadnje leto toga tisočletja te spadnoli v menšo krizo, za stero de kriv vaš šef. Ta se nede telko poznalo na pejnazej, kak na vašij odnosaj z više postavljenimi. Rejsan, ka ste bilij dozday glavni v službi, pa ka so vas vsi nosili po rokaj, ali nova tajnica vašoga šefa je pač nova tajnica. Nemrete pomagati, če ma šef rajši avtomat za rože zalevati pa kava kujati, kak pa vas. Svetuvlema, ka stisnete zobe pa malo potpitre. Pravijo, ka se stvari obrnejo na bouške, do človek najmenje čaka. Mesec maj de za vas fejšet velkoga značaja. Če de šlo se po sreči, te se včlanili v eno od aktivnih društev iz vaše okolice. Če ste malo maljšij pripravocamo gasilce, če pa ste mladi samo po srca pa društvo upokojencev. Vsi, ka ste vmejs, se pridružite rakoborskami klubi, recitatorskomi krožki ali folklorni skupini. Tiste, ka mate tokšen glas kak Placido Domingo ali Maria Callas, do žmetno čakali pri pevskon zbori al pa v skupini Lacija Korpiča. Vaše poletno popevanje, de prišlo prav na gesen, prav pred začeton bratve. Škarci pa vrabli so se že navadili na klopotece, strašila, ka bi popevalo tak mmo kak vi, pa so še nikdar nej vidli. Zadnje dni leta 1999 mala pazte po kakšnih boutaj odite, pa ka kupuvlete. Začajte misliti na tou, ka je vaš tošlin nej nacionalna banka, pa ka nej trbej doma meti sega, ka si oči želejo. Tudi tistih sto kil hrane za pse van ne bi trbelo kupiti samo zatou, ka je bila znižana.

LEV (23. julij - 23. avgust)

Enajte cviliti kak kašna mačka, stero sosidov mali vlači za rep. Konec koncov ste prišli na svejt v znameniji leva, tak ka se šika, ka da van ide kaj naopak ali pa de se morete postaviti za sebej, začate rjevoti kak kralj živali. Isto vala, da te se tou zimo spravili na vašoga roraša, steri nede dobro spuco vašoga rora. Srmaka je mizlo oditi po strejaj, pa de se malo popoščo, pa meklo notri porino nad naopacni ror. Pa drugon kraj pa roraši nosijo srečo, tak ka pazte, ka gučite. Spomladi, da do pod vašo strejo začale popevati prve lastovice, de pošta prineso pisma iz Amerike. Mrzla sestrična v tretjon koleni de van pisala, ka bi rada prišla v vročij mesecaj domov na obisk. Štrki prej vsako leto pridejo, zakaj te ne bi prišla še ona. Dolarov tudi letos nede prinesla, zatou pa de obečala, ka van pošle amerikanske cote za obleči pa sliko kipa Svobode. Slika te lejko obesili nad šparat, cote do pa dobre za odganjanje molov pa miši v vašaj staraj omari. Prvi sneg de vas zasipo z ljubezenskimi odnosami. Da do cestari pucali ceste, de se van na robiceste, cejla blatna od zamazanoga snjega pa posipana z drobin peskon, prikazala lublena os:ba vašoga življenja. Nej, ne bojte se. Ta nede šla z vami samo zatou, ka oni nemajo doma kopalnice. Da do obema okoli glave začali letati debeli angeli s krilami pa s puščicami pa z lokami, te znajte, ka je čas, ka napravite še eno sivar v vašon življenji. O nej se najprej pogučte z vašin župnikon.

DEVICA (24. avgust - 22. september)

Čiglj vaš znak kaže na neđužnost, vseeno nejste tak neđužni kak vo vidite. Če ne vrlete pijatije vašo sosido, stera zna od vas, več kak znate

sami. To te najbole občutili prve tri mejece, da te še skouz malo vdorjeni od slavljenja novoga leta, on pa nede mejla drugoga dela, kak ka de gledala skouz domače okno, pa štela kelkokrat se van je poškalilo na domačon dvorišč. Pomlad de prinesla nove delovne prostore. Stara pisarno te malo pogrešali, zatou, ka ste se navadili na vse pavuke pa ščurke, steri so odili mimo vas, da ste najbolje spali za pisarno mizo. Slabe misli o novaj pisarni do stirole edino misli, stere do pravle, ka je blujzik novoga delavnoga mesta gostilna. V leti ite na kračiji dopust v tujino. Ton te spoznoli nove lidi pa nove navade, oboje pa de prišlo prav pri posli, stero ga te začali na gesen. Prevec dela si za začetek na kaplite na glavo, za pomoč prosite vaše najbouške kolege. Tej so še skouz najfalejša delovna sila. Če do zadovoljni samo s špriceron telko bouške. Od časa do časa njin dajte tudi kakšno gesti, ka ne spockajo kak vaše ribice v akvariji, stere ste lani pustili doma brez gestija. Sploj znate, ka bi pravla vašo sosido, če bi znala, ka ste jih vrgli v njeno stranišče, da ste zadnjič tan bili. Če nej prelj, de tou zvedla pred koncon leta.

TEHTNICA (23. september - 22. oktober)

Če bi sakši vago v življenji, tak kak vij vagate pa premišlavate, bi še skouz živeli v prodavnini, geli bi korenje, živeli pa v votlinaj. Prvo vaše delo po novon leti, de kupuvanje novih punčokov. Stare mate še šest lejti, pa so se do zdaj že dobro znucali. Problem de tej, ka se nete mogli odločiti, kakšne naj kupite. Boutoš do vas meli pun kufer, še ekstra, da te si probali že 26 par, pa še skouz nete znali, če je bouške, ka si kupite malo vekše, pa si odpodi malo bole debele štrmfle obujete ali pa takšne, ka do van glij dobre, pa štrmfle sploj nositi nede trbelo. Fala bogi, ka do pomladi več nede daleč, pa zimskih punčokov pomali več nete niti nicali. Pred začeton leta si preštite kakšno zanimivo knjigo. Osmrtnice, stere štete sakši den v vaših novinaj nejso zadosta za odperanje duhovnih obzorij. Mogoče te v knjigaj najšli tudi kakšen nasvet za gesensko doživetje. Eno od takšnih, stero de se vlekle skouz cejlo zimo, je obisk pri zobari. Priznajte, ka vas že zdaj od časa do časa zobje bolijo, ka bole nemrejo. Dokač jih lejko vračite s polinko je vredi. Ka pa do tou več nede magli? Zemite si k srca, ka so van dnevi puni smeja šteti, če se nete spakivali k prvomi dentisti, pa njemi pustili, ka van malo povrta po vaši sklenini. Kak pa bi tou v vidli, ce bi bilij vašij zobje kak raznok postavlene domine, med sterimi sakša druga fali

ŠKORPIJON (23. oktober - 22. november)

Dobro bi bilou, ka bi enjali pikati okoli sebej. Tou vala ekstra za moške čiglj de najprej okoli vas mraz zavola zimskih temperatur, de vas razganjalo od vročine, štero de povzročila nova ljubezen. Škada edino, ka de se do pomladi rashladila. Dosta bole optimistično dogajanje se napoveduje na poslovnon področji. Investejate v pridelavo krumpičov pa kukurce. Oboje de prej melo nizke cene na trgi ali lidge do tou prej še vseeno bole kupovali kak pa drago meso. Vegetarijanec ne grajtajte, ka rože polevajo samo z vodou, vir pa od časa do časa radi spijete tudi kakšen šor, vino ali sok. Da de začalo kapati z drevoj prvo listje, je za vas dober znak, ka se posvetite športi. Glede na tou, ka de tou že predzadnji letni čas, pa de gračvalo mrzlo, pripravocamo dvoransko razgibavanje. Če za tou nete meli časa, te doma po televiziji gledajte košarko, rakomet pa odbojka, za odmor pa še smučanje pa umetnostno drsanje. Tudi če mate radi zimsko športe, van tou zadnje odsvetuvlema. Osel ide smo idnouk na lejd, zakaj bi vij te šli dvakrat. Gledejzj od lanske zime se je še nej zacela, pa tudi zavarovalnici ste dužni, ka je

mogla izplačati nadomestilo vsen tistin, stere ste na drsališču povozili, poodili pa ta zmlatili. Tudi tou, ka so mogli zvoti gasilce, ka ste napravili v led luknjo pa je skoron vse voda zalijala, rajši ne gučte dosta okoli.

STRELEC (23. november - 21. december)

Zimo te preživeli v pričakovanji prvih topli dnij, kak medvedi, štere se že v gesen potegnejo notri pa te spijo, dokač jih ne prebidi prva pomladna toplota. Prebujanje narave de pomenilo prebujanje tudi v vašoj glavej. Ugotovili te, ka nejso vsi tak dobri z vami, kak tou kažejo. S takšnimi nemejte več posla, čiglj ste si lani pri njih sposodili kosilnico, pa je še zdaj nejste dali nazaj. Zvezde, stere se morejo brigati za vaše ljubezenske zadeve, do najbolje svetile julija pa avgusta. V noči bole kak podnevi. Ka de utrjevanje odnosov na srčkon tereni naroudilo zrele sadove, si te, da de najbolje vroče, kupite dezodorant ali parfum. Tudi muvlite se sakšo gajno pa večer. Tou naj vala tak za gesen kak za zimo. V geseni se končno spravte k deli, pa poberte tiste džabuke, ka so že od lani gor pa tiste, ka so zrasle leto. Če za drugoga nej, do za dobro domačo džabučnico dobre. Če te jo pili, pazte, ka se nete po tiston vozili z biciklinon. Lejka vas što ta vdari, pa tudi če bi vas stavili policaji, je nej glij najlepše, ka te mogli priznati, ka se pijani okoli vozite. Dobro, ka de prišla zima, pa de menje dela voni, tak ka te se meli čas doma sekerati za vse, ka ste šteli včiniti pa se van je tou nej posečilo.

KOZOROG (22. december - 20. januar)

Leto 1999 de za vas idealno, če te skoron cejli čas namejnili kmetijstvi. Že v zimi se pogodite za vašo drugojo o pridelavi povrtin. Ka se ne bi mantrali sami, notri vprežite tudi vašo rodbino, tudi najbližanje družinske člane. Ženi tou najprej nede pasalo, samo naj vas je nej nika straj. Glava de jo bolela samo dokač nede na njivi zrasla prva mrkevca, stero de šla odavati na tržnico. Če te se neskladnja pojavljala še naprej, zemte v roke drugo taktiko, pa njoj pokažite, što je pri kuči glaven. V mesecaj, de je fejšt vroče, ne gejte pa ne pijte preveč. Nede glij najbouške, ce de vas trnok mantralo črevo, da de vas vašo drugo oseba najbolje kušivala pa obimala. Stvari, stere so nej v zvezi z delon ali z domačimi zadevami, te mogli na gesen ta pistiti. Časa de premalo, trbelo de pakivati v šolo vaše najmlajše pa njin reševati domače naloge. Tou, ka de mali doubi prvi cvek, ka ste njemi nej dobro rešili matematiko, naj vas ne prizadene prevec. Tudi računovodja v vašon podjetji, se je zadnjič zmejšo, pa van je pri plači izplačo eno nulo preveč, pa zavola toga nejste delali cirksa. Ali od tistoga momenta naprej naj mali rajši dela naloge san. Velko presenečenje pred božičon de v zvezi z božičnin drevon. Nej zatou, ka bi bila jelka ali smreka tak lepa, liki zatou, ka do vas zgrabilo, da te tou drevo kradnoli v šumi.

VODNAR (21. januar - 19. februar)

Že v začetki leta si ne sposujvite pejnazej, ka te te mogli tou posojilo plačuvati doj do konca leta. Čiglj ste se namenili hitro kupivti novi avto, to potezo pripravocamo komaj v drugi polovici leta. Prvih šest mesecov de za vas dober tudi avtobus. Na progi med Gornijn Senikon pa Monoštron te spoznoli ljubezen svojoga življenja. Z njo te se na pomlad odpravili na potovanje, stero de van prineslo dost novih izkušej. Naj van povemo, ka pri pridobivanji novoga znanja, ne dobite še kakšnoga betega. Preobremenitev je namreč nej dobra stvar, še telko bole, da se ide za preobremenitev vašoga tejlja pa možganov. Leto nede izrazito, minilo de kak sakšno drugo, malo

te doma, malo te pomagali svojoj staraj materi, malo te se čemerili pa malo veselili. Zatou de jesen telko bole navdušujoča pa puna novih doseškov. Ugotovili te, ka je nej vredno, ka se mantrate zavola direktora v službi, pa ka si nesmite zeti k srca, če vas doma čemerijo, pa tudi tou, ka za sakšno plojo pride sunc. Problem de edino tej, ka da te tou gor prišli, dežja že zdavnaj nede. Šou de samo sneg. Poleg toga de vas razočaralo tudi dejstvo, ka te gor prišli, ka je Božiček, ka vas sakšno leto pride gledat, sploj nej pravi, liki ka je tou notri obagilej pošaro. Tou de vas prpelalo tudi do spoznanja, zakaj je zadnjič njegov biciklin vleko jelen z rdečin noson pa zakaj so za njin, da je penzijo nasa, bejžali mali škrtari.

RIBI (20. februar - 20. marec)

Eni pravijo, ka majo rajši ribe na dvej nogaaj, kak pa ribe v vodej. Predvidevamo, ka vij spadnete pod tiste prve (ribe namreč). Kročaja čustvena pustolovščina se napoveduje na prehodi zime v pomlad. Romantični trenutki poleg svejč naj se van zapišejo v vaše možganske celice. Prav da prišli, da te se z lubleno osebo začali pogučavati o malih neskladjih na področji kukuricnoga življenja. Svoja ambicioznost poleg na ljubezenskon področji izkoristite tudi na poslovnon področji. Izkoristite sakšno priliko, štere se van ponuja. Tudi, če de zatou trbelo malo trpeti pa od časa do časa ite si šefon na kavo. Začajte tudi šparati. Račun na banki de začo rasti, tak ka de se prelj ali sledi nabrala neka pejnaze, s sterimi te si lejko kupili stvari, o sterij zdaj samo senajate. Ali ne razpisavljite preveč, zatou, ka do se na jesen pojavili novi stroški. Vaša bouška polovica de si zaželela novi kaput, deci de trbelo kupiti stvari za šolo, zavarovati de trbelo avto pa mesečno karta za avtobus de gratala drakša. Zima de puna presenečenj. Prvo de tou, ka do van sporočili, ka so van v čistilnici zgubili lače, drugo presenečenje de vekše. Molo te si sami krivi, zatou, ka ste se nej pazili, da je bil zatou čas. Čestitali do van cilou pa radiji, v novinaj pa de od vašoga dosežka objavljena posebna reportaža. Dokač je nej na predzadnji strani se ne sekerajte.

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc út 17,
p.p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST D.D.
Arhitekta Novaka 4
9000 Murska Sobota
Slovenija

Pa mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993, se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3. zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92). ISSN 1287062

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.